

T.C.

TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

TÜRK MÜZİĞİ ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

**OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARDA OYUN TEMELLİ PİYANO
EĞİTİMİNİN ÖĞRENMEYE ETKİSİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Mediha ŞANVER

Danışman: Prof. Dr. M. Serkan UMUZDAŞ

TOKAT-2023

ETİK SÖZLEŞME

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü tez yazım kılavuzuna göre, Prof. Dr. M. Serkan UMUZDAŞ danışmanlığında hazırlamış olduğum “Okul Öncesi Çocuklarda Oyun Temelli Piyano Eğitiminin Öğrenmeye Etkisi” adlı Yüksek Lisans tezinin bilimsel etik değerlere ve kurallara uygun, özgün bir çalışma olduğunu, aksinin tespit edilmesi halinde her türlü yasal yaptırımını kabul edeceğimi beyan ederim.

.../.../...

Tez Yazarı (Ad Soyad) İmza

JÜRİ KABUL VE ONAY

Mediha ŞANVER tarafından hazırlanan “**Okul Öncesi Çocuklarda Oyun Temelli Piyano Eğitiminin Öğrenmeye Etkisi**” adlı tez çalışmasının savunma sınavı 25.07.2023 tarihinde yapılmış olup aşağıda verilen Jüri tarafından Oy Birliği / Oy Çokluğu ile Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Türk Müziği Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri (Unvanı, Adı Soyadı)	İmzası
Üye (Başkan) :.....	
Üye :	
Üye :	
Üye :	
Üye :	

ONAY

...../...../.....

Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Müdürü

TEŞEKKÜR

Bu çalışma, Okul Öncesi Çocuklarda Oyun Temelli Piyano Eğitiminin öğrenmeye olan etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Bu yolda emeği geçen ve bana destek olan birçok kişiye minnettarlığımı sunmak istiyorum.

Çalışmam sürecinde beni yönlendiren ve tezimin her aşamasında bana destek veren danışmanım Prof. Dr. M. Serkan UMUZDAŞ'a, lisans eğitimimde üzerimde çok emeği olan ve manevi desteğini her zaman hissettiğim değerli hocam Prof. Ülkü ÖZGÜR'E, değerli fikir ve önerilerinden faydalandığım kıymetli hocalarım Doç. Dr. Özlem ONUK'a, Dr. Öğr. Üyesi Yunus Utkan ÖZDEMİR'e ve Canberk ÖZEN'e, "Oyunlarla Piyano" eğitim setine ulaşmamı sağlayan ve tezimle ilgili her konuda bana yardımcı olan sayın Çetin KARAHAN'a , çocuklar üzerinde yaptığım çalışmamın her aşamasında bana destek veren Tokat Çocuk Dünyası Uygulama Anaokulu Müdürü Sayın Aybüke KARAMAN'a, yardımlarını esirgemeyen anaokulu öğretmeni Fahrettin ÖZTÜRK'e ve araştırmaya katılan çocuklara teşekkür ederim.

ÖZET

OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARDA OYUN TEMELLİ PİYANO EĞİTİMİNİN ÖĞRENMEYE ETKİSİ

ŞANVER, MEDİHA

Yüksek Lisans, Türk Müziği Anabilim Dalı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. M. Serkan UMUZDAŞ

Temmuz 2023, 79 sayfa

Bu araştırma 5 yaşındaki anaokulu öğrencilerine verilen oyun temelli piyano eğitiminin öğrenmeye etkisini araştırmak amacı ile yapılmıştır. Uygulama 2022-2023 eğitim öğretim güz yarıyılında yapılmış olup çalışma grubunu Tokat Çocuk Dünyası Uygulama Anaokulu'nda öğrenim gören, 5'i deney 5'i kontrol grubu olmak üzere 10 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışma 10 hafta boyunca haftada 30 dakikalık sürelerle uygulanmıştır. Araştırmada deney grubuna "Oyunlarla Piyano" eğitim setinden oyun etkinlikleri ile kontrol grubuna ise oyun etkisi verilmeden John Thompson Kolay Piyano Kursu kitabından yararlanılarak piyano eğitimi verilmiştir. Eğitim sonucu yapılan son test ile öğrencilerin başarıları 3 uzman tarafından değerlendirilmiştir. Yapılan araştırmada veriler deney ve kontrol gruplarından elde edilerek ve son test kullanılarak deney-kontrol grubu deseni uygulanarak elde edilmiştir. Analizlerde SPSS programından yararlanılmıştır. Araştırmanın sonucunda elde edilen bulgular doğrultusunda anaokulunda eğitim gören 5 yaşındaki çocukların piyano eğitiminde Oyun Temelli Piyano Eğitiminin önemli bir katkısı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Piyano Eğitimi, Oyun, Oyun Temelli Piyano Eğitimi.

ABSTRACT

THE EFFECT OF GAME-BASED PIANO EDUCATION ON LEARNING IN PRESCHOOL CHILDREN

ŞANVER, Mediha

Master's Thesis, Turkish Music Scientific

Advisor: Prof. Dr. M. Serkan UMUZDAŞ

July 2023 79 page

This research was done with 5-year-old kindergarten students who were given piano training, which aimed to measure whether play has any effects in piano education. The study was done in the fall semester of the 2022-2023 academic year. The study group of the research consists of 10 students, 5 of which were in the experimental group and 5 of which were in the control group, who were studying at Tokat Child World Practice Kindergarten. The study was carried out within a 30-minute class period per week for 10 weeks. In the research, game activities from the “Piano with Games” training set were applied to the experimental group. On the other hand, the control group was given the lectures by using the John Thompson Easy Piano Course book without giving the game effect. The success of the students was tested through post-tests after each lesson. The tests were assessed by 3 experts who evaluated the video of the students playing two works from the piano book. In the research, the data were obtained from the experimental and control groups. In addition, experimental-control group design was applied using the post-test. SPSS program was used in the data analysis measurement of the effect of game activities on students' previous and later learning situations. With the findings obtained as a result of the research, it has been concluded that Play-Based piano education has an important contribution to the piano education of 5-year-old children studying in kindergarten.

Keywords: Piano Education, Play, Play-Based Piano Education.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR	4
GİRİŞ	3
1.1. Problem Durumu	4
1.2. Problem Cümlesi	6
1.3. Araştırmanın Amacı	7
1.4. Araştırmanın Önemi	7
1.5. Sayıtlar	7
1.6. Sınırlılıklar	7
2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE	8
2.1. Eğitim	8
2.2. Müzik Eğitimi	8
2.2.1. Müzik Eğitiminde Öğretim Yöntemleri	9
2.2.1.1. Kodaly Yöntemi	10
2.2.1.2. Dalcroze Yöntemi	11
2.2.1.3. Suzuki yöntemi	12
2.2.1.4. Orff-Schulwerk yöntemi	14
2.3. Piyano Eğitimi	15
2.3.1. Oyunun Çocuk Gelişimine Etkileri	21
2.3.2. Oyun Kuramları	26
2.3.2.1. Klasik Kuramlar	26
2.3.2.2. Dinamik Oyun Kuramları	29
2.3.2.3. Diğer Oyun Kuramları	30
2.3.3. Oyunun Piyano Eğitimindeki Yeri ve Önemi	32
3. YÖNTEM	33

3.1. Çalışma Grubu	33
3.2. Araştırmanın Deseni ve Modeli	33
3.3. Veri Toplama Araçları	33
3.4. Verilerin Toplanması.....	34
3.5. Verilerin Analizi.....	35
4. BULGULAR	36
4.1. Deney ve Kontrol Gruplarının Genel Ortalamalarına İlişkin Bulgular	36
4.2. Deney ve Kontrol Gruplarının Duruş ve Tutuşu Sergileme Düzeylerine İlişkin Bulgular	36
4.3. Deney ve Kontrol Gruplarının Nota Değerlerini Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular	37
4.4. Deney ve Kontrol Gruplarının Sol ve Fa Anahtarını Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular	38
4.5. Deney ve Kontrol Gruplarının Parmak Numaralarını Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular	39
4.6. Deney ve Kontrol Gruplarının ¾ Ölçüye Uygun Çalma Düzeylerine İlişkin Bulgular	40
4.7. Deney ve Kontrol Gruplarının Sus İşaretlerini Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular	41
4.8. Deney ve Kontrol Gruplarının Bağ İşaretini Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular	42
SONUÇ VE ÖNERİLER.....	43
TARTIŞMA	46
KAYNAKÇA	49
EKLER.....	56
EK-1. Kazanım Değerlendirme Formu.....	56

EK-2. Haftalık Ders Planı	57
EK-3.....	77
EK-4.....	78
EK-5.....	79

TABLolar LİSTESİ

Tablo 3.1. Kazanım değeriendirme formunda kullanılan seçenekler	35
Tablo 4.1. Gruplar için kazanımların genel ortalama değeriilerine ilişkin bulgular	36
Tablo 4.2. Gruplara göre “Duruş ve tutuş sergileme” düzeylerine ilişkin bulgular	36
Tablo 4.3. Gruplara göre “Nota değeriilerini uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular	37
Tablo 4.4. Gruplara göre “Sol ve fa anahtarını uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular	38
Tablo 4.5. Gruplara göre “Parmak numaralarını uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular	39
Tablo 4.6 Gruplara göre “¼ ölçüye uygun çalma” düzeylerine ilişkin bulgular	40
Tablo 4.7. Gruplara göre “Sus işaretlerini uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular.....	41
Tablo 4.8. Gruplara göre “Bağ işaretini uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular	42

KISALTMALAR

Dk. : Dakika

Dr. : Doktor

s. : Sayfa

vb. : Ve benzeri

Vd : Ve diğlerleri

yy. : Yüz yıl

GİRİŞ

Eğitim, bireyleri belli amaçlar doğrultusunda yetiştirme sürecidir. Bu süreçten geçmesiyle bireyin kişiliği değişir. Bu değişim eğitim sürecinde kazanılan bilgi, beceri, tutum ve değerler yoluyla gerçekleşir (Fidan, 2012).

Mekan ve zaman açısından çok boyutlu, sürekli ve kapsamlı bir süreç olan eğitim birçok etkeni barındırmaktadır. Öğretimde alan ve zaman kadar öğretmen, veli ve öğrencinin beklentileri de önem taşımaktadır. Eğitimde bilgi ile birlikte tüm deneyimler değerlendirilir. Deneyimler tesadüfi de gerçekleşebilir (Varış, 1991, s.8-9)

Eğitim ile birlikte sanat eğitimi de tanımlanması gereken kavramlar arasındadır.

Sanat eğitimi kişinin kendi yaşantısı aracılığıyla bir hedef çerçevesinde kişinin sanatsal edimlerinde amaçlı olarak birtakım değişiklikler yaratma aşaması veya sanatsal davranışlar kazandırma süreci olarak tanımlanmaktadır (Uçan,1994,s.174). Sanat eğitimi, bireylerin kendi yaşantılarını amaçlı ve yöntemli bir şekilde olumlu yönde değiştirme, dönüştürme, geliştirme ve yetkinleştirme sürecidir (Uçan, 2002, s.2-3).

Müzik eğitimi, bireylerin kendi yaşamları boyunca müzikal davranış kazanmaları sürecidir. Müzik eğitimi sayesinde bireyin müzik yaşamı daha etkili ve verimli hale gelmektedir. Böylece bireylerin bilinçli, yapıcı ve üretken özellikler kazanmaları beklenmektedir. Birey bu davranışları kazanırken müzik çevresi ile etkileşime girer, müzikten zevk alır, onunla oynar ve onunla dinlenir. Bireylerin kendine güvenen ve yaratıcı olmak için gelişmeye ihtiyaçları vardır. Bunun için müzik yaparak, yaşayarak ve öğrencileri aktif olarak meşgul eden müzik öğretim yöntemleri kullanılarak öğrenilmelidir. Müzik öğretiminde aktif öğrenme yöntem ve yaklaşımları ile bireysel yaratıcılığı, özgüveni, beden dilini kullanabilmeyi ve doğaçlama dansı içeren etkili bir öğrenme ortamı oluşturulmalıdır (Çevik, 2007, s. 96).

Müzik eğitiminin bireyin karakter gelişimine ve sosyalleşmesine katkı sağladığı günümüzde giderek daha fazla kabul görmektedir. Müzik eğitimi, insanların müzik aracılığıyla çevreleriyle bağ kurmasını, sosyalleşmesini, müziği bilinçli olarak üreten ve

tüketen bireyler haline gelmesini sağlar. “Müzik eğitimi yaparken öğretmenler, müzik eğitiminin kişilik gelişimi, sosyal gelişim ve duygusal gelişim üzerindeki etkilerini değerlendirmektedirler” (Çilden, 2001, s31).

Müzik eğitimcileri müzik öğretim tekniklerini kullanarak yaptığı çalışmalarla öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alanlarda gelişmesine katkıda bulunur. Müzik eğitiminde verilmesi gereken kazanımların erken yaşta verilmesi çocukların gelişimine olumlu katkılar sağlamaktadır. Bu çalışmalar çocuğun dil ve kişilik gelişiminde ve sosyalleşmesinde etkin rol oynamaktadır.

Müzik eğitiminde çalgı eğitimi önemli bir yer tutmaktadır. Piyano, müzik eğitiminde etkin olarak kullanılan çalgılardan biridir.

Ritim ve işitme yeteneğinin gelişiminde önemli bir yer tutan piyano eğitimi çocuğun ritim ve sesleri kendi yaşantısı aracılığıyla birbirinden ayırt etmesine katkıda bulunur. Çocukta belleği kuvvetlendirerek parmak ve ellerin ustalıkla kullanılmasını sağlar. Kas koordinasyonu, el-ayak iş birliği ve göz gelişiminin artırılmasına katkı sağlar. Piyano eğitimi çocuğun müzikal gelişimine katkıda bulunur (Demirova, 2008, s.26).

Piyano eğitimi erken yaşlarda verilmelidir. Okul öncesi dönem, çocukların hayal gücünü geliştirdikleri, motor becerilerini keşfettikleri ve temel öğrenme süreçlerine adım attıkları önemli bir evredir. Bu dönemde çocuklara sunulan uygun öğrenme yöntemleri, onların gelişimine olumlu katkılar sağlayabilir. Bu bağlamda, oyun temelli piyano eğitimi, okul öncesi çocukların öğrenme süreçlerini etkileyen önemli bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır. Okul öncesi dönemdeki çocukların eğitim sürecine oyun temelli yaklaşımın önemi giderek artmaktadır. Bu bağlamda, piyano eğitimi gibi bir müzikal etkinliğin çocukların öğrenme sürecini olumlu etkilediği düşünüldüğünden oyun kavramının çocuklardaki piyano eğitimine etkisi araştırmaya değer görülmektedir.

1.1. Problem Durumu

Eğitim hakkında birçok tanım yapılmıştır ve eğitim bireylerin gelişiminde oldukça önemli bir yere sahiptir.

“Eğitim, üzerine yüzyıllardır araştırmalar yapılarak, yaşam için ne kadar gerekli olduğu anlaşılan, insanlara sağlık, mutluluk, güzellik ve en önemlisi de erdemi öğreten bir süreç olarak görülmektedir. Eğitim, önce insanı sonra toplumları değiştirme gücüne sahip yaşamsal bir sistem olarak hayatımızdadır. Bu bağlamda, bir toplumun kalkınması ve gelişmesi ile nitelikli insan gücünün oluşturulmasında en önemli etkenlerden biri olan eğitim toplumlar için gereklidir.”(Flinn, 2020, s.1)

Sanat eğitimi kapsamında yer alan müzik eğitimi de çocuk gelişiminde önemli bir yer tutmaktadır.

Okul öncesi eğitimde kullanılan günlük planlar içerisinde müzik etkinliklerinin önemli bir yeri vardır. Şarkı öğrenme ve söyleme, ritim çalışmaları, ses çalışmaları, müzikli oyunlar, müzikli drama, dans ve yalın şarkılar yaratma temel müzik etkinlikleri arasında yer almaktadır. Erken yaşlardan itibaren müzik eğitimi ile birlikte çalgı eğitimi, bir çocuğun hayatının birçok alanında faydalı olabilir. Tüm müzik aletleri arasında piyano; erken yaşta başlamak için en iyi çalgıdır. Tasarımı sayesinde piyano üzerinde istenilen ses elde edilebilmektedir (Bekan, 2019, s.1).

Müzik eğitiminde olduğu gibi çalgı eğitiminde de geleneksel yollar yerine aktif öğrenme yöntemi tercih edilmesi önemli görülebilir. Piyano, başlangıç yaşı birçok araştırmada 4-6 olarak kabul edilen bir çalgıdır. Yalioğlu (2019), “4-6 Yaş Çocukların Piyano Eğitiminde Kullanılan Öğretim Yöntemlerine İlişkin Uzman Piyano Eğitimcilerinin Görüşleri” isimli araştırmasında başlangıç piyano eğitimi için uygun yaşa ilişkin elde ettiği verilerden yola çıkarak, araştırmada yer alan piyano eğitimcilerinin önemli bir kısmının piyanoya başlangıç yaşı olarak okul öncesi dönemin en uygun olduğu kanısında olduğunu belirtmiştir.

Öğrenciler farklı yapısal özelliklere sahip olduğu için her öğrenciye aynı yöntemin kullanılması yerine farklı yöntemlerle dersler etkili ve eğlenceli hale getirilebilir. Bu da hem çocuğun seviyesine uygun bir eğitim verilmesini hem de öğretirken eğlenmesini sağlar.

Piyano eğitiminde okul öncesi çocuklarda oyun temelli piyano eğitimi son yıllarda önem kazanmış ve bu amaçla oyun temelli piyano eğitimi metotları oluşturulmaktadır. Okul öncesi oyun temelli piyano metotları hem çocuk gelişiminde hem de ileriki piyano

eğitimine zemin oluşturmak anlamında son derece etkilidir. Bu nedenle okul öncesi oyun temelli piyano eğitiminin erken çocukluk döneminde öğrenmeye etkisinin belirlenmesi oldukça önemlidir.

1.2. Problem Cümlesi

Piyano eğitiminin yaygınlaştırılması için piyano eğitiminin kolay ve zevkle öğrenilmesine katkı sağlayacağı düşünölen oyun kavramının piyano eğitiminde kullanılması araştırmanın problemini oluşturmaktadır. Bundan dolayı araştırmanın problem cümlesi “Okul öncesi Çocukların Piyano Eğitiminde Oyunun Öğrenmeye Etkisi Nedir?” şeklinde belirlenmiştir.

Alt Problemler:

1. Deney ve kontrol grubu (çalışma grubu) öğrencilerine verilen piyano eğitimi sonucunda genel ortalama düzeyleri arasında farklılık var mıdır?
2. Çalışma grubu öğrencilerine verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin duruş ve tutuşu sergileme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?
3. Çalışma grubu öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin nota değerlerini öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?
4. Çalışma grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda “sol” ve “fa” anahtarını öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?
5. Çalışma grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin parmak numaralarını öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?
6. Çalışma grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin $\frac{3}{4}$ ölçüye uygun çalma düzeyleri arasında farklılık var mıdır?
7. Çalışma grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin sus işaretlerini öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?

8. Çalışma grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin bağ işaretini öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?

1.3. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı çocukların oyun temelli piyano eğitiminde oyunun öğrenmeye etkisini araştırmaktır. Bu kapsamda 20. yüzyılda yaşamış Carl Orff, Emile Jaques Dalcroze, Zoltan Kodaly ve Shinichi Suzuki'nin geliştirdiği müzik öğretiminde pedagojik yaklaşımlardan hareket edilmiştir. Bu araştırma piyano eğitiminin oyun etkinlikleriyle birlikte verilmesiyle daha eğlenceli ve motive edici hale getirilmesini amaçlamaktadır. Bu kapsamda çalışmanın amacı, oyun temelli piyano eğitiminin çocukların piyano eğitimine katkısının olup olmadığını saptamak ve piyano eğitimcilerine farklı öğretim yollarını sunabilmektir.

1.4. Araştırmanın Önemi

Bu araştırmanın, yapılacak olan diğer araştırmalara kaynak oluşturması ve çocukların piyano çalmasında oyun temelli piyano eğitiminin etkisinin olup olmadığını araştırmak açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

1.5. Sayıtlılar

Bu araştırmada;

- Kullanılan deney ve kontrol gruplarında bulunan öğrenci sayılarının çalışma grubu için yeterli olduğu,
- Oyun ile yapılmış ders programının deneme süresine uygun olduğu,
- Ulaşılan yazılı kaynakların güvenilir ve geçerli olduğu varsayılmıştır.

1.6. Sınırlılıklar

Bu araştırma;

- 2022-2023 Eğitim Öğretim Bahar Yarıyılı ile,

- Çocuğun piyano eğitiminde oyun temelli öğrenmenin etkilerini araştırmak amacıyla 5 yaş çocuklar ile,
- Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrenci sayıları ile sınırlıdır.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Eğitim

İnsan yaşamında öğrenme en büyük ihtiyaçlardan biridir. Bireyler, çağa ayak uydurabilmek için hayatın her aşamasında sürekli yenilenmek, öğrenmek ve değişmek zorundadır. Bundan dolayı toplumların gelişmişlik düzeyleri sanat ve bilim alanında ilerleyen, eğitimi temel alan uygulamalar ile ölçülebilmektedir.

Tanilli (1988)'ye göre eğitimin amacı bireyin aklını, duygularını, davranışlarını geliştirmek onları insansal hedeflere yöneltmektir. Bireyden beklenen sadece yargılaması yerinde, zeki bir insan olması değil, doğuştan gelen bütün yetenekleri açılıp serpilmiş, yeni yetenekler kazanmış, karşılaştığı yeni durumlara uyum sağlayabilen, kendini değiştirmesini bilen dengeli bir kişilik geliştirmesidir. Bunun yolu da eğitimden geçmektedir.

Eğitimin dallarından biri olan sanat eğitimi ise sanatsal uygulamalar ve eğitim aracılığıyla bireye kazandırılan ve bireyin kendisine, çevresine ve dünyaya daha duyarlı, üretken, ölçülü ve yaratıcı yaklaşmasını sağlamaktadır. Sanat eğitimi dallarından biri de müzik eğitimidir.

2.2. Müzik Eğitimi

Müzik; bireyin yaşamı boyunca onun gelişiminde büyük bir etkiye sahiptir. Bireyin bilişsel, duygusal ve psikomotor gelişim evrelerine olan etkisinin yanı sıra bireyin kendisini ifade etmesi, motor ve ritmik yetenekleri, dil becerileri, özgüven gelişimi, empati becerileri ve doğru iletişim becerilerini de geliştirmektedir (Bekan, 2019).

Müzik eğitimi, kişinin kendi yeteneklerinin sınırlarını keşfetmesine odaklanan ve bu sınırlılıkları doğru yöntemlerle daha da genişletebilen bir disiplindir. Müziğin evrensel dili sayesinde farklı dillere sahip toplumlarda dahi bireylerin, kendilerini rahatlıkla ifade edebilecekleri bir ortam oluşturulur. Müzik eğitiminin temel amacı, bireylerde müzik

sevgisini oluşturmak, hayal dünyalarını genişletmek, ritim duygusunu ve işitme hassasiyetini geliştirmektir. Müzik eğitimi sayesinde bireyin davranışlarındaki olumlu değişimler topluma da yansır. Bireyin kültürel, toplumsal ve doğal çevresi ile sanatsal, müziksel çevresi arasındaki etkileşim ve iletişim daha verimli, etkili ve düzenli gerçekleşir. Bunun yolu da müzik eğitiminde öğrenci merkezli bir düzenleme ve uygulamayı zorunlu kılmaktadır. Belirtilen uygulama ve düzenlemede öğretmen kılavuzluğu ve öğrenci etkinliği beraber sağlanır (Uçan, 2005).

21.yy'da hızla değişip gelişen teknolojiye ayak uydurulması için yenilikçi, düşüncelerini rahatlıkla ifade edebilen, özgür iradeye sahip bireyler yetiştirilmelidir. Bunun yolu ise bireyde bulunan yaratıcılığın ortaya çıkarılmasıdır. Yaratıcı etkinlikler için çeşitli olanaklar sunan müzik, kişinin düşünce ve duygularının anlaşılmasında, kişinin iyiye ve güzele yönelmesinde ve onun, yetenek ve kişiliğini derinlemesine tanıyarak bunları geliştirmesinde oldukça etkili olan bir sanat dalıdır (Uçal, 2003, s.1)

Müzik ve müzik eğitiminin yeri ve öneminden dolayı bu sanat, bireylere erken dönemlerde kazandırılmalıdır. Çocuklar, yetenek seviyeleri ne olursa olsun bu sanata ilgi duyarlar. Bazı çocuklar müzik dinlemeyi, şarkı söylemeyi tercih ederken bazıları da çalgı çalmak ya da dans etmekten hoşlanırlar. Eğitimi, ilk aşamada çocuğu tanıdıktan sonra onu yetenek ve ilgisi doğrultusunda yönlendirmelidir. Çocuk, bu sayede kendisini en iyi şekilde ifade ederek kendi yeteneğine uygun alanlara yönelecektir (Tufan ve Sökezoğlu, 2009, s.207)

2.2.1. Müzik Eğitiminde Öğretim Yöntemleri

Çağdaş öğretim yöntemleri öğrencilere müziğin temellerini, teorilerini ve pratik becerilerini öğretmeyi amaçlayan bir alandır. Müzik eğitimi yöntemleri, geleneksel öğretim yöntemlerine alternatif olarak ortaya çıkmıştır ve öğrencilerin müzik becerilerini ve anlayışını geliştirmeyi hedeflemektedir. Bu yöntemler erken çocukluk döneminden başlayarak başlangıç müzik eğitimi ve isteğinin kazandırılması ile müzik eğitiminin temellerinin sağlam olması için atılan adımları kapsamaktadır.

Bahsedilen tüm yöntemlerin ortak amacı, öğrencilere çalgı eğitimi öncesi ve sırasında müzikal bilgi ve beceri kazandırmaktır. Diğer bir ortak nokta ise müzik

eğitimine küçük yaşlarda başlayan çocuklara yönelik olmasıdır. Bu yaklaşımlar sayesinde, yetenekli ve hevesli bireyler, gelecekteki çalışmaları için sağlam bir arka plan sağlayabilir.

Oyun yoluyla yapılan müzikli etkinlikler, çocukların bu etkinliklere istekli katılmalarını ve mutlu olmalarını sağlar. Müzikli etkinlikler, çocuklara oyunu tecrübe etmeleri ve fazla enerjilerini atmaları için olanak sağlar. Bu etkinlikleri doğru bir biçimde gerçekleştirmenin, çocuğun gelişimi üzerinde birçok olumlu etkisi olduğu bilinmektedir.

Çocuklar müzikli etkinliklerle farklı deneyimler kazanabilirler. Etkinliklerin gözlemlenmesiyle çocukların yetenekli oldukları ortaya çıkarılabilir ve velilerle görüşülerek çocuklarının okul dışında müzik eğitimi almaları için yönlendirilebilir. Erken yaşta müzik eğitimi almaları için önerilerde bulunulabilir.

Müzik eğitiminde evrensel olarak kabul gören ve uygulanan çağdaş öğretim yöntemleri şunlardır:

- Kodaly yöntemi
- Dalcroze yöntemi
- Suzuki yöntemi
- Orf-Schulwerk yöntemi

2.2.1.1. Kodaly Yöntemi

Kodaly Metodu, besteci Zoltan Kodaly'nin (1882-1967) meslektaşları ve öğrencileri tarafından 1940-1950 yılları arasında Macaristan'da geliştirilmiş kapsamlı bir müzik eğitim sistemidir. Macar besteci ve eğitimci Zoltan Kodaly'nin hazırladığı bu yöntemde hedefler, felsefe ve ilkeler Kodaly'ye aittir, ancak yöntemi uygulamak için kullanılan öğrenme araçları ona ait değildir. Sol-fa İtalya'da, tonik sol-fa İngiltere'de ve ritmik heceler Fransa'da Chewe tarafından kullanılmış, ayrıca çoğu sol-fa tekniği Jaques Dalcroze'nin çalışmalarından alınmıştır. Elle şarkı söyleme, İngiliz John Cowan tarafından uygulanan bir tekniktir. Kodaly yönteminin tekniği kendisinden önce gelenlerden doğar, ancak bu yöntem içindeki yöntemleri tutarlı bir bütün halinde bir araya getirmektedir (Yıldırım, 1995, s.24).

Kodaly yöntemindeki temel ilkelerden biri müzikal keşifte bireylerin kendi sesinin ucuz, ulaşılabilir ve en uygun çalgı olmasıdır. Bu yönetime göre toplumsal kültür seviyesinin yükseltilmesi için kitlelere hitap eden ve herkesin kolaylıkla ulaşabildiği bir ses gereklidir. Bu sayede çalgı eğitimi almayan bireyler de müziği öğrenerek verimli olabilirler (Yiğit, 2000, s.78).

Bu yöntemde repertuvar; geleneksel türküler arasından seçilmesine rağmen öğretim sırasına sıkı sıkıya uyulmaktadır. Çocuklar şarkı söyleyerek ve ellerini çırparak müzik kavramını öğrenirler. Bu yöntem daha çok 2-3 yaş arası çocuklar için kullanılır. İnsan sesi önemli bir çalgıdır. Kodaly halk müziğinden çok fazla yararlanmıştır (Çevik, 2007, s.96).

2.2.1.2. Dalcroze Yöntemi

1865-1950 yılları arasında yaşayan İsviçre kökenli müzik öğretmeni Emile Jaques Dalcroze bu yöntemin kurucusudur. Emile Jaques Dalcroze verdiği armoni ve solfej dersleri esnasında kazandığı tecrübe ve bilgilerle pedagoji alanında birtakım çalışmalar yapmıştır. Gözlemleri ile öğrencilerdeki eksikleri fark ederek dönemin teknik ve yöntemlerine karşı geliştirdiği eleştiriler kendi yöntemini kurmasını sağladı. Bu yöntemde en çok eleştirilen konulardan biri de bireylerin müzik yaparken ritmi ve ezgiyi hissetmemeleridir. Bu yönetime göre öğrencinin herhangi bir etkinliği yaparken gerçekleştirdiği ritim ve düzenli periyotlar çalgı çaldığı esnada gerçekleşmiyordu. Çalgı çalma veya müzikal bir faaliyet gerçekleştirme esnasında gerçekleşen ritim ile bedensel hareketlerin ritmi arasında özümseme ve uyumsuzluk problemleri bulunmaktaydı. Bu nedenle kişinin ritim ve ezgiyi hissederek doğru yönlendirebilmesi amacıyla belirtilen müzikal özelliklerin bedensel hareketler ile bütünleştirilmesi gerekmektedir (Dündar, 2003, s.2).

Dalcroze Eurhythmics, müziğin ilk ögesinin ritim olduğu ve tüm müzik tartımlarının kaynağının insan vücudunun doğal ritimlerinde bulunabileceği varsayımına dayanan bir müzik eğitimi yöntemidir. Yöntem üç bölümden oluşur: ritim, solfej ve doğaçlama. Yöntem, adını İsviçreli eğitimci Emile Jaques-Dalcroze'dan (1865-1950) almıştır. Jaques-Dalcroze, İsviçre'de ve Viyana Müzik Akademisi'nde geleneksel müzik eğitimi almıştır. Annesinin Pestalozzian bir müzik öğretmeni olması, onun genç yaşta

müzik eğitimi hakkındaki düşüncesini etkilemiştir. Cenevre Müzik Konservatuarı'na armoni ve solfej profesörü olarak atanan Jacques Dalcroze, 25 yaşında ilk kez öğrencilerinin çoğunun teknik olarak iyi olmalarına rağmen çalgılarıyla müziği hissedip ifade edemediklerini keşfetmiştir. Öğrencileri en basit ritim problemlerini bile çözemiyor ve çoğu zaman tonlama sorunları yaşadıklarını görmüştür. Müziğe mekanik bir yaklaşımı olduğu görmüştür. Öğrenciler, kuralların neden var olduğunu anlamadan veya hissetmeden armoni kurallarına uymaya çalıştıklarında yararlı sonuçlar elde edemiyorlardır. Bu nedenle Dalcroze'un müzik eğitimine yaklaşımının başlangıcının buradaki öğrencilerle yaşadığı deneyimlere dayandığı tahmin edilmektedir (Choksy vd., 2001, s.44).

Dalcroze yöntemi bedensel ritmik hareketler ile müzikal faaliyetlerin öğretilme yöntemidir. Bu yöntemdeki temel amaç, bireylerin duyduklarını ritme dönüştürerek hareket yolu ile müziği tekrar yansıtma yöntemidir (Yıldız, 2002, s.63-64). Bu yöntem çocuğun bir yandan kendine olan güvenini güçlendirirken, diğer yandan da uyum sağlama yeteneği kazandırır. Dalcroze yöntemi her yaştan çocuk için uygundur (Tufan, 1995, s.36).

2.2.1.3. Suzuki yöntemi

Suzuki yöntemi; müziği hayatın ayrılmaz bir parçası haline getirmeyi amaçlayan etkili bir yöntemdir, çocukları zorlamadan notaları tanımaya zorlamaz. Anadili yaklaşımındaki en temel unsur, Suzuki Üçgeni olarak bilinen üç önemli sütunun üzerinde bulunduğu çevredir. Suzuki Üçgenini oluşturan üç faktör öğretmenler, öğrenciler ve ebeveynlerdir. Öğretmenler, öğrencilerin öğrenme sürecinden sorumludur. Çalışılacak ve dinlenecek materyali belirlemek, çalgının velilere ve öğrencilere tanıtılmasını ve öğretilmesini sağlamak öğretmenin görevidir. Öğretmenlerin anadili yöntemlerini öğretmek için özel eğitime ihtiyaçları vardır. Suzuki'nin sık sık söylediği gibi, ana dili öğretim yöntemi durağan bir öğretim yöntemi değil, her geçen gün değişen bir öğretim yöntemidir, bu nedenle öğretmenler sürekli yeni fikir ve yöntemler keşfederek öğretim becerilerini zenginleştirmek zorundadır. Suzuki Metodu öğrenci, öğretmen ve ailenin ayrılmaz bir bütün olarak kabul edildiği çalgı eğitiminin okul dışında da bilinçli olarak sürdürülmesine yönelik bir pedagojidir. Çocukların müzik aletlerine hakimiyetini, ilgisini

ve isteğini olumlu yönde etkileyecek olan müzik aleti eğitimi sürecinde anne-babalar da etkin rol oynamaktadır (Bekan, 2019, s.19).

Japonya'da Dr. Schinicki Suzuki'nin (1898-1998) geliştirdiği ve çalgı öğretiminde benimsenmiş bir metot olan Suzuki yöntemi esasen keman için geliştirilen bir yöntemdir. Suzuki yöntemi ile bireylerin doğuştan müzik dinlemeleri sağlanmakta, böylece kulak becerileri geliştirilmektedir. Bu yöntemle göre doğuştan müzik dinletilen çocuklar çalgı çalmaya başladıkları zaman kulakları geliştiği için zorluk yaşamamaktadır. Yinelenmeye ve öykünmeye dayalı olan bu metoda göre çocuklar ders dışında ve diğer etkinliklerle beraber ebeveynlerinin gözetiminde çalacağı parçayı önceden kasetten dinlemekte ve dinlediği parçayı çalmaya çalışmaktadır. Bu yöntem ile eşit yaş grubunda bulunan çocuklar aynı parçayı birlikte kusursuz çalacak seviyeye gelirler (Ali, 1987, s.110). Suzuki yöntemine göre çocuk bu yöntem ile hiç bilmesede kulaktan parçaları ezberleyebilir. Bu metot, çocukların dillerini büyük bir çaba ile öğrenmesinden yola çıkarak bu durumun müziğe uyarlanmasından ortaya çıkmıştır. Bu yöntem çalgı eğitimine çocukluktan başlanması durumunda büyük kolaylık sağlanacağı belirtilmektedir. Bu yöntem aile, özellikle de annenin etkileşimi ile devam ettirilmektedir (Çimen, 1995, s.23).

Suzuki yönteminde çocuklar notaları öğrenmeden önce çalgı çalmayı öğrenirler ki çocuğun okumayı öğrenmeden önce konuşmayı öğrenmesi ne kadar doğal bir yöntem olduğu anlatılmaya çalışılır. Notaları okumaya başlama zamanı çocuğun yaşına göre değişebilir. Öğrendikleri parçaları notalara bakmadan kulaktan öğrenmek, eğitmen ve çocuğun çalma pozisyonu, duruş ve sese odaklanmasını sağlar. Yani öğrenci eğitimine başlamanın temeli doğru duruş ve tonlamadır. Öğrenciler, eğitim sürecinde her zaman nota okumayı öğrenirler ve Suzuki, her öğrenci için doğru zamanı bulmak için birçok yöntem geliştirmiştir. Notaları öğrendikten sonra, öğrenciler parçaları ezberlememek için parçaları okumaya geçerler (Sak Brody, 2016, s.85).

Bu yaklaşımın piyano eğitimine uygulanması, piyano öğretmeni Dr. Haruko Kataoka tarafından yapılmıştır. Bu yöntemin piyano eğitiminde nasıl kullanılabileceğini inceleyerek ve Suzuki'nin keman eğitiminin ardından aynı yöntemi piyano öğrencilerine de uygulamaya başlamıştır. Dr. Haruko, Suzuki ile çalıştıktan on beş yıl sonra "Suzuki Piyano Okulu"nu kurmuştur (Kasap, 2005, s.71-86).

2.2.1.4. Orff-Schulwerk yöntemi

Karl Orff (1895-1982), dinamik bir süreçle çocukların hayal güçlerini harekete geçirerek çocukların dünyasını müzik dünyasıyla tanıştıran bir Alman bestecidir (Choksy ve diğerleri, 2001, s.103). Besteci tarafından geliştirilen bu yöntemde çocuğun ritim duygusu ve yaratıcılığı geliştirilir. Orff, çalması kolay, melodik ve melodik olmayan bir vurmali çalgıdır ve dört-beş yaşındaki çocuklar tarafından çalınabilmektedir. Bu nedenle Orff, okul öncesi eğitimde en popüler ve en çok kullanılan araçtır. Orff yöntemi ile yapılan eğitimlerde kontrol edilmesi gereken grubun çok kalabalık olmamasıdır. Öğrenme genellikle sekiz ila on iki öğrenciyle sınırlıdır ve okullarda öğretmenlerin gözetiminde gerçekleşir (Tufan, 1997, s.36).

Müzik eğitime yeni bir boyut getiren Orff; ritim, hareket ve doğaçlamaya içgüdüsel bir yaklaşım getirmektedir. Orff'a göre müzik, dans, jimnastik iç içedir. Derslerinde öğrencilerine davullarla dans ederek eşlik edilmektedir. Günther Jimnastik, Dans ve Müzik Okulu'nun en önemli özelliği, başından itibaren vurmali çalgılar kullanarak doğaçlamayı içermesidir. Doğaçlama, yaratıcılık Orff'un öğretiminde önemli bir rol oynar. Vücut hareketleri ritmiktir. Her türlü davul kullanılır. Ona göre çalgılar doğaçlamaya ve yaratıcılığa izin verir. Çocukların motor oyunları, şarkı söyleme, vurmali çalgılar, drama yoluyla müzikal yetenekleri geliştirilebilir. Orff öğretimi, bireyin serbest hareketi, doğaçlama, müzik yoluyla kendini ifade etmesi ile karakterizedir (Çevik, 2007, s.97).

1930'lu yıllardan itibaren giderek tanınan ve Günther Okulu'nun çalışmaları ile küresel anlamda yaygınlık kazanan Orff eğitimi 1930'da Münih Dans Kongresi ile başlamıştır (Kalyoncu, 2006, s.90). Orff yaklaşımı müzik eğitiminde kullanılan temel yaklaşımlardan biridir. Çocukların zevk aldıkları dans, doğaçlama, el çırpma, tekerleme, şiir, şarkı söyleme gibi çalışmaları temel alarak bunları müzik unsurları ile birleştirmektedir (Dikici, 2002, s.22). Gürgen (2006) de bu yöntemin drama ve konuşmayı da barındıran bir sahne ve fikir sanatı olduğunu ifade etmiştir. Bu yöntemde müdahale az olmakta ve doğal ortamda her şey akışına bırakılmaktadır. Bu açıdan dikkatle ve titizce hazırlanan diğer yöntemlerden farklıdır.

İlk olarak Zuckmayer tarafından öğretici eser olarak açıklanan Orff-Schulwerk terimi, Orff Okul Öğretisi, Orff Yaklaşımı, Orff Metodu olarak da adlandırılmaktadır. Bu yöntem Carl Orff ve Gunild Keetman tarafından geliştirilen bir yaklaşımdır. “Müzik ve Hareket Eğitimi” olarak da bilinen Orff-Schulwerk yönteminde amaç bireyin öğrenme sürecinde olabildiğince fazla duyusuna hitap etmektir. Bu nedenle sosyalleşmeyi, estetik anlayışı ve yaratıcılığı oldukça geliştirir. Bu yöntemde kişinin herhangi bir yeteneğinin olması gerekmez, önemli olan bireyin müzik yapma isteğini dışarıya vurabilmesi ve müziği hissetmesidir (Toksoy, Beşiroğlu 2006, s.26-27).

Çocuğun öğretmenini sevmesi piyano eğitiminde başarıya giden yollardan biridir. Çocuğun eğitime uzun yıllar başarı ile devam edebilmesi, eğitim aracılığıyla olumlu dönütler alarak motive edilmesi çocuğun piyano eğitiminde öğretmeninden alacağı ilgi sayesinde gerçekleşir. Bireysel farklılık ve nitelikler nedeni ile piyano eğitiminde genelgeçer tek bir teknik veya yöntem bulunmamaktadır. Bundan dolayı kullanılacak materyallerin seçimi ve pedagojik olarak sınıflandırılması ile birlikte çeşitli teknik ve yöntemlerin uygun biçimlerde bireysel farklılıklara göre kullanılması önem taşımaktadır (Çimen, vd., 2013, s.1).

2.3. Piyano Eğitimi

Piyano çalma; zihin ve kaslar ile duyu organlarının birlikte çalışması sonucu ortaya çıkan psiko-motor davranış şeklidir (Tufan, 2000, s.106). Temelde çok yönlü ve çok karmaşık bir süreç olan piyano öğrenme; algılama, nota okuma, işitme, görme, vücut, akıl gibi eylemler ile iç içe gerçekleşen bir süreçtir (Yücetoker, 2009, s.9).

Piyano eğitimi, kapasite ve yaşlarına göre çocuklara genel müzik eğitimi, müzik sevgisi ve çalgı bilgisi kazandırarak onları bu eğitime hazırlamayı amaç edinir. Piyano eğitiminin en temel özelliklerinden biri, bilgileri çocuklara oyun aracılığıyla vermektir. Piyano eğitiminde başlıca amaç, oyunlar ile çocuklara bir şeyler öğretmek piyanoyu ve çalgıyı çalacak olan bireyin ellerini tanımadır. Küçük bir kulak yoklamasından geçirildikten sonra eğitime alınan çocuklar, yoklamanın ardından edinilecek izlenim doğrultusunda eğitimde belirlenecek yollar seçilir ve uygulanır (Molla, 2002, s.2).

Piyano, çalgı eğitiminde çocuklar için en uygun çalgılardan biridir. Piyano öğretiminde temel amaç bireyin müzik sevgisi, anlayışı ve zevkini geliştirmektir. Diğer çalgıların eğitimine de temel oluşturan piyano eğitimi sayesinde diğer çalgılar için de bir temel sağlanmış olur (Demirova, 2008, s.23).

Çocuk, gelişimin hangi aşamasında olursa olsun piyano eğitimi genel eğitimde mutlaka yer edinmesi gereken bir eğitimidir. Bu çalgı aracılığı ile öğrenilen bilgiler diğer öğrenme yaşantılarına aktarılmaktadır. Piyano yolu ile özümseyen psikomotor beceriler çocukların gelişimine ve olgunlaşmasına imkân verir (Çimen, 1995, s.18).

Piyano eğitimine başlama yaşı konusundaki görüşler ise farklıdır. Çocuğun 6-7 yaşından önce hareket ve sinir sisteminin gelişmediği varsayıldığından bu eğitime başlamak için en uygun yaş aralığının 7-9 olması gerektiği üzerinde durulmaktaydı. 21.yy'da ise 7-9 yaş aralığı geçerli olmakla birlikte Dr. Shinichi Suzuki (1898-1998), Carl Orff (1895 – 1982), Zoltan Kodaly (1882-1967) ve Emile Jacques Dalcroze (1865-1959) gibi müzik eğitimi yöntemlerinin piyano eğitimine uygulanması ile elde edilen başarılar, piyano eğitiminin daha erken yaşlarda da verilebileceğini göstermiştir. 21. yy'da 3-4 yaşında veya daha küçük çocukların bile müziğe dair sürekli gelişmekte olan temel, etken ve edilgen farklı doğal yeteneklere sahip oldukları görüşü yaygınlık kazanmıştır (Agay, 1981, s.81).

Bastien (1973)'e göre ise durum oldukça farklıdır. Ona göre her anaokulu öğrencisi piyano eğitimine başlamak için hazır değildir. Bir çocuğun piyano çalabilmesi için, yeterli bir olgunluk seviyesine gelmesi ve küçük kaslarını oldukça iyi bir düzen içerisinde kullanması gerekmektedir. Örneğin çocuk kalemi güzel bir biçimde tutarak harfleri çizebilmelidir. Eğitimcilerden bazıları ise eğitimin bir yarış olmadığına altını çizerek ilk ve ortaokul eğitimleri esnasında çalgı eğitimine başlayan çocukların erken yaşta başlayanlara göre daha hevesle çalıştıklarını ve daha çabuk ilerlediklerini ortaya koymuştur. Bununla birlikte okul öncesi eğitimde çocuklara aşırı yüklenmenin faydadan çok zararlarının olabileceğine değinilmiştir. Yaygın görüş ise çocuğun piyano çalmaya hazır olduğu ve çalabilecek olgunluk düzeyine eriştiği zaman olarak ifade edilmiştir (Çimen, 1995, s.19).

Piyano eğitimine programlı olarak başlama yaşı ise çocukların bu çalgıyı öğrenmek için yeterli gelişme ve olgunluk basamağında olduğu 6-7 yaşlarıdır. Fakat bireysel farklılıklar bu eğitimin daha erken yaşlara çekilebilmesini de sağlamaktadır. Piyano eğitimcisi küçük yaşlarda piyano eğitimine başlayan çocukların gösterdiği ilgi ile birlikte bazı teknik becerilerinin gelişim ve akışını, ellerinin uyum ve hareketini ve müzik yeteneğini de kısa zamanda gözlemleyerek açığa çıkarmalıdır (Ercan, 2008, s.49).

Olgunlaşma, zaman içerisinde doğal olarak meydana gelen fizyolojik ve anatomik gelişmelerdir. Piyano eğitimi için yeterli hazır oluş ise hem ilgili alanda birtakım beceri ve bilgiler edinmiş bazı yaşantılar kazanmayı ve belli bir düzeyde olgunlaşmayı gerektirmektedir (Baymur, 1978: 46-51). Piyano eğitimi için bedensel olarak yeterliliğe ulaşan çocuk aynı zamanda aşağıda belirtilen özellikleri de taşıyorsa çocuğun erken piyano eğitiminde başarıya ulaşma ihtimali yüksektir (Agay, 1981, s.251).

- Müzik dinlemek ve şarkı söylemekten hoşlanmak,
- Yaklaşık olarak 10 dk boyunca dikkatini piyanoya verebilme,
- Öğrenme ve öğrenme yöntemlerine ilgi gösterme,
- Piyano başında yeni ezgiler bulma veya önceden bilinen ezgileri çıkarmaya çalışmak,
- Evdeki piyano çalışmalarını takip edebilecek ve kendisine yardımcı olabilecek bir kimsenin olması,

Ailelerin ve okul öncesi öğretmenlerinin piyano eğitimi hakkında bilgi sahibi olmaları piyano eğitimi alacak olan öğrenciler açısından önem taşımaktadır. Bu durum piyano eğitim sürecini kolaylaştırır. Örnek vermek gerekirse çocuklarda motivasyonun sağlanması için ailelerin çocukları ile birlikte derse girmesi Suzuki yönteminin temel prensiplerinden biridir. Bu yöntemde ebeveynler çocuklarının piyano derslerine katılmak zorundadır. Çocuklar da diğer çocukların derslerini izlemek zorundadır (Kasap, 2005, s.76).

Çocuğun piyanoyu sevmesi ve piyano eğitiminde başarının sağlanabilmesi için eğitim sürecine ailelerin dâhil edilmesi, çocukların gelişim özellikleri dikkate alınarak eğitim uygulanması ve çocuğun piyano eğitimi için fiziksel ve ruhsal durumunun uygun

olması gerekir. Piyano eğitiminde başarı, çocuğu zorlamadan, oyunlarla öğretim ile mümkündür (Ersoy, 2010, s.4-5).

Birey, piyano tekniğinde ilerledikçe motor becerileri ile birlikte felsefe ve estetik ile de bir araya gelmektedir. Birtakım teknik beceriler gerektiren pratik(uygulamalı) bir sanat olan piyano tekniğinde kültürel çalışmalar piyano eğitiminin önemli basamaklarından biridir. Farklı bir ifade ile bu teknikler kültür ile desteklenerek uygulama ile teori beraber yürütülmelidir (Gasıмова, 2010, s.99).

Akademik çalışmalar piyano eğitiminin çocukların duygusal, sosyal, motor, bilişsel gelişim ve dikkat süresini olumlu yönde etkilediğini göstermiştir. Piyano eğitiminin çocuk üzerindeki etkileri aşağıda belirtilmiştir:

Piyano eğitiminin çocuğun duygusal gelişimi üzerindeki etkisi: Özverili ve disiplinli bir çalışmayı gerektiren piyano eğitime çocukların küçük yaştan itibaren başlamaları gerekmektedir. Çocukluktan itibaren başlanan bu eğitim düzenli çalışma alışkanlığı ve sorumluluk duygusunu kazandırmaktadır. Piyano eğitimi ile çocukların özgüven duyguları gelişmekte ve arkadaşları arasında kabul görebilmektedir. Ayrıca bu eğitim sahne heyecanı ve duygularını kontrol etmede de başarılı bir eğitimidir.

Şen (2006) okul öncesi dönemde bulunan çocukların gelişiminde müziğin önemini araştırmıştır. Araştırma sonucunda müzik eğitimi ile çocuklara güzel, iyi ve doğru kavramlarının verilmesi ile çocukların topluma daha kolay uyum sağlayacaklarına, müzik eğitimi alan çocukların duygusal olarak gelişimlerini tamamlamaları ile sağlıklı bir kişilik yapısının kazanılacağına değinilmiştir.

Piyano eğitiminin çocuğun sosyal gelişimi üzerindeki etkisi: Sahnede seslendirilen eserler piyano eğitiminin sosyalleşmedeki en somut ürünüdür. Bu nedenle piyano eğitiminde sosyalleşmenin hız kazanması için çocukların sahnede eserleri seslendirmelerinin önemi büyüktür. Sahne deneyimleri ve çalışmaları ile çocuklar toplum kurallarına göre hareket etmeyi, bir ürün ortaya koymayı ve topluluk önündeki kendini ifade etmeyi öğrenmektedir.

Piyano eğitiminin çocuğun psikomotor gelişimi üzerindeki etkisi: Piyano eğitimi esnasında kol, ayak ve eller eş zamanlı bir biçimde aktif olarak kullanılır. Böyle karmaşık

bir süreçte bedenın eşgüdömlü çalışması gerekmektedir. Bu sayede çocuk piyano eğitimi ile vücudunun tamamını koordineli olarak kullanmayı öğrenir. Piyano eğitimi esnasında yapılan çalışmalar büyük ve küçük kasaların gelişimini destekler. Çocuk, kol-ayak-el hareketleri ve becerilerini bilinçli ve daha kontrollü bir biçimde yapabilmeyi öğrenir.

Piyano eğitiminin çocuğun bilişsel gelişimi üzerindeki etkisi: Piyano eğitimi esnasında zihinsel olarak dokunsal, işitsel, görsel algılar eşzamanlı bir şekilde beyni uyarmaktadır. Bundan dolayı beyin birden fazla işlevi aynı zamanda yapmaktadır, düzenli olarak yapılan bu eğitim bilişsel algılar üzerinde olumlu etkiler yaratarak bilişsel gelişimin desteklenmesini sağlar. Çoğu çalışmada, müzik eğitiminin bilişsel öğrenme üzerinde güçlü bir etkiye sahip olduğu ve psikomotor ve duyuşsal davranış üzerinde olumlu etkileri olduğu gösterilmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı sanat kursu merkezlerindeki piyano eğitimi veren piyano öğretmenlerinin, 5-6 yaş grubundaki çocukların piyano eğitimine dair görüşlerinin incelendiği araştırmada piyano eğitiminin bilişsel gelişimi desteklediği ve geliştirdiği belirlenmiştir (Özerdem ve Yıldız, 2018)

Piyano eğitiminin çocuğun dikkat süresi üzerindeki etkisi: Piyano eğitimi odaklanmayı gerektiren bir eğitim olduğundan çocukların dikkat süresini artırmaktadır. Çocukların dikkat süresinin okul öncesi eğitimde artmasını sağlayan piyano, çocuğun gelecek yaşamındaki akademik başarısının olumlu yönde etkilenmesini de sağlamaktadır. Piyano eğitiminin ilk aşamasında çocuklardaki dikkat süresi 5-10 dakika arasındadır. Piyano eğitim süresi uzadıkça da bu dikkat süresinin arttığı gözlenmektedir.

Piyano eğitimi alan ve almayan çocuklar arasındaki dikkat farkını ölçek için araştırma yapan Demirova (2008), Bourdon Testi uygulamıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilere göre piyano eğitiminin çocukların dikkat toplama süresine olumlu etkilerinin bulunduğu ortaya konmuştur.

2.4. Oyun

Oyun hayatın hemen her döneminde ama özellikle erken çocukluk döneminde farklı bir öneme sahiptir. Her yaştan insanın oynamaktan veya izlemekten keyif aldığı bir oyun türleri bulunmaktadır. Erken çocukluk döneminde çocukların çoğunlukla oyunda aktif rol almayı sevdikleri ve yaşadıkları her deneyimi oyuna dönüştürmek istedikleri

bilinmektedir. Ancak bu dönemde oyunları diğerlerinden ayıran özellik, çocukların oyunu hayatı anlamak ve anlamlandırmak için bir araç olarak kullanmasıdır (Aksoy ve Çiftçi, 2019, s.2).

Oyun erken çocukluk döneminde çocuğun gelişimi için önemli bir yere sahiptir. Çocukların oynamaktan zevk aldığı farklı oyun çeşitleri vardır. Çocukluk döneminde çocuklar çoğu zaman oyunlarda aktif rol almayı severler ve yaşadıkları deneyimleri oyunlara dönüştürmeyi isteyebilir.

Tarihsel süreç incelendiğinde oyunun öğretimi ve önemi üzerinde durularak oyuna geniş çapta yer verilmesi gerektiğine değinilmiştir. Platon (M.Ö. 427-347), fiziksel (bedensel) eğitim ile birlikte ruhsal eğitimin de çocuğun eğitiminde önemli bir rol oynadığını belirtmiştir. Oyun esnasında çocuk üzerinde çok fazla baskı kurulmamalıdır. Aksi takdirde çocuğun sosyal becerileri rahatça gözlenemez; bu nedenle çocukların spontane oyunlar kurabilmesi ve bu yönde cesaretlendirilmesi önemlidir (Koçyiğit, Tuğluk ve Kök, 2010, s.328).

Montaigne oyunu, “çocukların en gerçek uğraşları”; Lazarus “mutluluk getiren, hedefi olmayan, kendiliğinden ortaya çıkan serbest bir aktivite” ve Gazali de “çocuğun öğrenme gücünü artıran, dinlendiren ve belleğini yenileyen bir etkinlik” olarak tanımlamışlardır (Özdoğan, 2004, s.101). Oyun, çocuk için en etkili öğrenme sürecidir. Çocuğun gönüllü olarak katıldığı gerçek hayatın bir parçası, sosyal, duygusal, dil, bilişsel ve fiziksel gelişimin temeli, kurallı ya da kuralsız olarak gerçekleştirilen, belirli bir amacı olan veya olmayan etkinlikler bütünüdür (Aral, Gürsoy ve Köksal, 2001, s.8).

Çocuklar oyun oynarken kendi iç dünyalarını anlamaya çalışırlar. Evcilik oynayan, aksiyon figürlerini tekrarlayan, kumdan kaleler inşa eden ve çamurdan turtalar pişiren, görünüşte kaotik bir evrene düzen getiriyor gibi algılamaktadırlar. Dışarıdan bloklarla kuleler inşa ederler ve beynin içinde nöral bağlantılar oluştururlar. Krallar ve kraliçeler gibi giyinerek bir benlik duygusu yaratırlar. Diğer çocuklarla saklambaç oynayarak ve ip atlayarak fiziksel ve sosyal benliklerine uyum sağlarlar. Oyun, doğanın eğitimidir ve dersleri, çocuklara mükemmel bir şekilde uyarlanmak üzere binlerce yıldır geliştirilmiştir (Goodkin, 2004, s. 11).

Yukarıdaki araştırmacıların da belirttiği gibi çocuğun yaşamında ve gelişiminde oyun önemli bir yere sahiptir. Bu nedenle okul öncesi dönemde oyun ile eğitim önem kazanmış ve bu konuda çeşitli araştırmalar yapılmış ve yapılmaktadır.

2.3.1. Oyunun Çocuk Gelişimine Etkileri

Birçok içerik ve form barındıran oyun doğal olarak farklı kazanımlar barındırmaktadır. Yalnızca kısa vadeli olmayan bu kazanımların gelecek yıllara etki edecek olan yararları da bulunmaktadır. Oyun gereksinimleri karşılanan çocuklar gelecekte kişilik, beceri ve bilgi yönünden de güçlenen bireyler olarak toplumda yer edinirler. Bu durum oyunun çocuk üzerindeki yapıcı ve güçlü etkisini göstermektedir (Akkoyunlu, 2007, s.366).

Oyunun belirtilen faydaları ile birlikte duygusal etkilerine de değinmek gerekir. Çocukların duygusal gelişimlerine katkı sağlayan oyunlar sayesinde çocuklar sevinç, ölüm, ayrılık, bağımsızlık, bağlılık, güven duyma, sevilme, sevmeye, sevgi, nefret, kin, düşmanlık, dostluk, kaygı, korku, acıma ve mutluluk gibi duygusal tepkileri öğrenirler. Arkadaşlıklar da çocukların oyunları sayesinde doğmakta ve gelişmektedir. Çocuğun farklı rolleri üstlenerek roller arasındaki bağı ve tepkileri oyun ile gerçekleşir. Çocuk, yaşantısındaki tepki ve ilişkileri gözlemlene yeteneği ile duygusal tepkilerini kontrol etme ve yansıtmayı oyun sayesinde öğrenir. Böylece duygusal açıdan çözülebilecek sorunların üstesinden kolaylıkla gelebilir. Oyunlar ayrıca çocukların hem kendileri hem de başkaları adına sorumluluk almasını da sağlamaktadır. Oyunun yukarıda belirtilen kazanımları sayesinde çocukta özgüven gelişimi de sağlanmış olur. Ruhsal sorunlarını da oyuna yansıtabilen çocuk oyunu bir boşalım aracı kullanarak yönden rahatlatmaktadır (Özdemir, 2006, s.448).

Çocuğun duygusal gelişimine olan olumlu etkileri ile birlikte oyunlar sosyal gelişime de oldukça katkı sağlar. Oyun ile toplumsallaşmayı (saygılı davranma, arkadaşlık kurma vb.) öğrenen çocuklar toplumdaki cinsel rollerini de kavrayabilmektedir. Çocuk, görgü kurallarını öğrenerek birlikte çalışmayı, dayanışmayı, paylaşmayı, yardımlaşmayı ve saygı göstermeyi öğrenir. Çocuklar ayrıca kazanıpkaybetmeyi, üye veya önder olmayı, etrafındaki canlı ve nesneleri korumayı da oyunlar sayesinde öğrenir. Son zamanlarda yapılan birtakım araştırmalar çocukların davranışsal

ve duygusal değerlendirmelerinin akademik başarılarını etkilemesinde önemli olduğu sonucuna varmışlardır. Çocuklar sosyal olarak uygun davranışlarda bulunmayı, başkaları ile isteyerek birlikte çalışmayı ve sosyal kurallara uygun davranmayı oyun aracılığıyla öğrenirler (Hirsh ve Golinkoff, 2008, s.3).

Freud, çocukların yaşadıklarını oyunlarına yansıttığını belirten ilk kişidir. Davranışlarla oyun arasındaki ilişkiye dikkat çeken Freud’a göre zorluk ve bilinçdışı istekler oyunlar aracılığıyla dışa vurulmaktadır. Erikson da çocuğun kişilik gelişimi ile psikanalitik teori arasında bir ilişki kurmuştur. Erikson çocuğun psikososyal gelişimi üzerinde oyunların rolüne değinmiştir (Başal, 2007, s.245-246).

Vygotsky’e göre, oyunun bilişsel gelişime katkısı vurgulanırken çocuğun beceri geliştirmesini, kendisine güven duymasını sağlayacak her türlü istek oyun aracılığı ile doyurulabilir. Vygotsky’e göre oyun, yalnızca isteklerin doyurulması için gerçekleştirilen etkinlikler bütünü değildir. Çocuğun gelişimi için okul öncesi dönemde gerekli bir kaynak olan oyun çocuğun özgürleşerek düşünceler dünyasına geçiş yapmasını ve içinde bulunduğu ortamdan uzaklaşmasını sağlamaktadır. Erken çocukluk döneminde istek ve eğilimleri gerçek dışı olan çocuklar bu eğilimlerini tecrübeleri ile oyun aracılığı ile keşfetmektedir. İki yaşında bir çocuk istekleri gerçekleşmediğinde bağırarak ve ağlamakta, daha sonra da giderek yatışmakta ve bu isteğini unutmaktadır. Okul öncesi çocuklarda ise durum farklıdır. Bu dönemdeki çocuklar isteklerini unutmamakla birlikte gerilim yaşamaktadır. Gerilimin çözülmesinde ise çocuğun hayali bir dünyaya giderek gerçek dışı arzularını hayallerinde gerçekleştirmesi gerekmektedir. Bu dünya Vygotsky’e göre oyundur (Özdemir, 2006, s.40).

Oyun zihinsel gelişime katkı sağlayarak öğrenmeyi sağlar. Oyunda yer alan nesne ve kavramlar tanınarak, bu kavramların görev ve özellikleri öğrenilir. Bu sayede gerçekleşen öğrenme, zihinde çalışma ve bilgi birikimi açısından bir gelişme olarak değerlendirilir. Oyun aynı zamanda “çocuğun zihinsel antrenmanı”dır. Nesneleri ve yeni kavramları, tanımayı, kullanmayı öğrenen çocuk, doğal olarak kavram ve nesneler arasındaki bağlantıyı kurar. Bunlar arasında mukayese yaparak özelliklerini kavramaya çalışır. Oyun esnasında çocuk devamlı olarak kavrama, algılama, simgeleme ve düşünme gibi soyut beceriler açısından ve zihinsel yönden bir faaliyet içerisindedir. Zihinsel gelişimi oldukça etkileyen bu etkinlikler ile çocuklar oyun akışı içerisinde diğer

çocukların durumları ile ilgili tahminde bulunarak akıl yürütürler. Bilimselliğin temelini oluşturan ve öngörü sağlayan bu akıl yürütme modeli gelecek için kuvvetli bir temel oluşturur. Piaget çocuklarda farklı zekâ türleri ve gelişmeleri ile ilgili çalışmalar yaparak pek çok psikoloğa rehberlik etmiştir. Bu durum da çocuklarda bilimsel sezgi ile akıl yürütme arasında ilişki arama çalışmalarının yapılmasına olanak sağlamıştır (Hazar, 2000, s.17).

Zihinsel gelişim ile birlikte yaratıcılığın gelişmesine de katkı sağlayan yaratıcı oyun, çocukların kendi kurallarını koydukları, gelişim özelliklerine uygun, önceden belirlenen metin veya kurallara bağlı kalmadan gruplar halinde veya tek başına oynanan serbest oyun olarak tanımlanmaktadır. Örnek vermek gerekirse pilotu taklit eden ve bunu oyuna çeviren çocuklar meslek ile ilgili tüm bildiklerini uygulamakla birlikte kendi hayal güçleri sayesinde de oyuna değişiklikler ve yenilikler katmaktadır. Farklı el işi aktiviteleri, kum havuzu, su ve bahçede oynanan oyunlar da çocukların yaratıcılıklarının gelişmesine imkân tanımaktadır. Çocuklar etraflarında gördüklerini oyunlarına yansıtmakta keşfedilen davranış ve tutumlar da oyuna katılmaktadır (Poyraz, 2003, s.38).

Çocukların dil gelişimini de etkileyen oyun ile çocuklar emretmeyi, soru sorma ve cevaplamayı öğrenerek muhakeme yetenekleri gelişmektedir. Bu sayede belirli bir seviyede gelişen olaylar kolaylıkla açıklanabilmektedir. Oyun felsefesi ile donanan çocuklar, tahminde bulunmak, tecrübelerini anlatabilmek, durum ve olayları anlayarak hayal, düşünce ve duygularını rahatça açıklayabilmek ve problemlerin çözümünde öneriler üretmek dilin etkili bir şekilde kullanılmasına olanak sağlamaktadır (Özdemir, 2006, s.440).

Yapılan araştırmaların bazıları okuryazarlık gelişimi ile oyun süreci arasında sözel bir bağ bulunduğunu belirtmiştir. Williamson ve Silvern “Tematik hayal oyunlarının okuma anlayışı üzerine yararları” başlıklı çalışmalarında, oyun süresince meta-oyun diyaloglarına (“Ben anne olacağım, sen neden bebek olmuyorsun?” biçiminde rol dışında oyuna hâkim olan) daha fazla katılan çocukların bu oyunlara daha az katılan çocuklara göre hikâyeleri daha iyi anladığı sonucuna ulaşmıştır. Yapılan birtakım araştırmalar ise genel öyküler ile oyun öyküleri arasında paralellikler olduğunu belirlemiştir. Eckler ve Weininger, Rummelhart’ın hikâye gramer şeması (öykülü hikayeler, karakterlerin problemler ile karşılaştığı, hedeflerinin olduğu, karşılaştıkları engellerin üstesinden

gelerek hedeflerini başarmaya odaklandıkları anlamındaki tahmin edilebilir bir yapı) ile çocukların taklit oyunları arasında yapısal bir benzerlik bulunduğunu gözlemlemiştir (Christie ve Roskos, 2009, s.2).

Oyun, dil gelişimi ile birlikte ahlaki gelişim üzerinde de olumlu etkiler bırakmaktadır. Kohlberg'e göre rol oyunları çocukların farklı rol kurallarını anlamaları ve kabul etmelerini sağlar. Bu sayede çocuklar karşılaştıkları olaylar sayesinde davranış, duygu ve düşüncelerini anlama açısından iç denetimlerini geliştirmektedir. Sosyal ilişkilerin etkili olarak devam ettirilmesinde diğer bireylere saygı göstermek ve değer vermek bulunmaktadır. Oyun çocuklar için bu tecrübelerin elde edilebileceği en uygun araçtır. Oyunda çok fazla ilişki örüntüsü gelişir ve ilişkilerin her biri için çocuk yeni bir problem çözme sürecinden geçer (Akkoyunlu, 2007, s.369).

Barnett ve Storm'a göre, oyun stres ile başa çıkma yöntemidir. Haight, Sheridan, Black ve Jacobsen travma geçiren çocukların ebeveynleri ile birlikte taklit oyunlarının problemleri çözmek için kullanılabileceğini göstermiştir (Hirsh ve Golinkoff, 2008, s.3). Psikolog çocukluğunda yeterince oyun oynamayan bireylerin sosyal gelişimlerinin bir yönünün eksik kaldığını ifade etmektedir (Yalım, 2009, s.55). Oyun, çocukta ruh dünyası ile birlikte fiziksel gelişimin de tamamlanmasını sağlar. Çocuğun biriken enerjisi oyunlar ile boşalmakta ve kas sistemi gelişmektedir. Çocuğun enerjisini boşaltamaması onun içe dönük olmasına neden olmaktadır. Örneğin, çizgilere basma oyunu oynayan çocuklar tek ayak üzerinde oynadıkları bu oyun sayesinde dengelerini daha kolay sağlayabilirler. Kovalamaya dayalı oyunlarda bedenin bütün kasları gelişirken çelik çomak oynayan çocuklarda kol kasları daha çok gelişir (Türk Halkbilim Dizisi, 2009, s.19). Çocuğun oynadığı hareketli oyunlar küçük-büyük kasların gelişimi sağlar, kaslar, uzama ve kasılmalarla çalışma haline geçer. Solunum, kan dolaşım hızı ve kalp atışı normalin üstüne çıkar. Bu durum derinleşen ve sıklaşan solunum ile kana havadan bol oksijenin geçmesini sağlar. Kan dolaşımının hızlı olması, dokulara daha fazla besin taşınmasına yardım eder (Yalçınkaya ve Çağlak, 1998, s.320).

Çocuklar oyun esnasında küçük ve büyük kaslarını da işleterek çeşitli hareketleri devamlı yapar. Böylece bu hareketleri ezberler. Oyun ile çocuğun küçük kasları (kâğıt katlama, makasla kesme, yoğurma maddeleri ile oynama) ve büyük kasları ile ilgili (tırmanma, atlama, koşma) el göz koordinasyonu gelişmektedir. Çocuklar, öğrendikleri

hareketleri bilmediklerine göre daha kolay gerçekleştirirler. Bu durum kas gelişimlerini hızlandırarak güçlendirmektedir. Özellikle okul öncesi dönemde büyük ve küçük kasların gelişimine yararlı olan bazı oyunlar bulunmaktadır. El işleri, denge tahtası vb. araç gereçlerle yapılan bazı oyunlar küçük kasların gelişmesine yardımcı olurken bisikletler, atlama ipleri, kayma olukları ve tırmanma merdivenleri de büyük kasların gelişmesine yardımcı olmaktadır (Poyraz, 2003, s.42-43).

Çocukların bedensel gelişimlerine büyük katkı sağlayan oyunlar devamlı bir mücadele ile sürmektedir. Çocuklar devamlı olarak boğuşmak, itmek, çekmek, tırmanmak, zıplamak, koşmak gibi vücut özellikleri ile mücadele etmek durumundadır. Çocuk oyun esnasında fiziksel olarak diğer arkadaşları ile bir yarış halindedir. Bu hareketlilik duygusal gelişim ile birlikte dolaşım, sindirim ve solunum sistemini de olumlu etkileyerek fiziksel gelişimin tamamlanmasını sağlar (Hazar, 2000, s.12).

Çankaya (2012:16)'ya göre çocuk;

- Oyun aracılığıyla sevgi dolu ilişkiler kurmayı öğrenir.
- İçinde bulunduğu durumu oyunu kullanarak anlatır.
- Oyun aracılığıyla kişilik yapısındaki yönünü sağlamlaştırarak yardımlaşmayı öğrenir.
- Oyunlar aracılığıyla öfkesini, sevgisini ve kişiliğini açığa çıkarır.
- Oyunlar aracılığıyla problemleri ortaya koyarak çözümler üretir.
- Oyunlar aracılığıyla kendisinde eksik hissettiği, durum, olay, olgu ve bireyleri varmışçasına yaşar ve mutlu olur.
- Oyun aracılığı ile doğru söyleme, açıklık, dürüstlük ve güven gibi temel davranışları geliştirir.
- Oyunlar aracılığıyla kişiliğindeki eksik yönleri fark ederek tamamlar.
- Oyunlar aracılığıyla başkalarını tanır.
- Oyunlar aracılığıyla kendisini tanır, ifade eder.
- Oyun içerisinde rollere girer, gelecek için hoşgörü ve esneklik kazanır.
- Oyun aracılığıyla aktarılamayan düşünce ve duygular ifade edilebilir. Bu durum çocuğun kendisini rahat hissetmesini sağlar.

2.3.2. Oyun Kuramları

Çocukların oyun evreleri yaşa göre değişmektedir. Çocukların bencillikten işbirliğine, somuttan soyuta, basitten karmaşığa doğru gelişimi oyunlarına da yansımaktadır. Piaget, oyun ile zihinsel gelişim arasında temel bir ilişki olduğuna inandı ve oyunun aşamalarını entelektüel gelişim açısından incelemiştir. Freud ise oyunun çeşitli aşamalarını çocukların psikolojik ve kişilik gelişimi üzerindeki etkilerini vurgulayarak değerlendirir. Miltred Parten, çocuk gelişiminde oyunun sosyal yönlerini araştırmıştır (Koçyiğit vd., 2010, s.329-330).

Oyun kuramları genel olarak klasik, dinamik ve diğer kuramlar olarak üçe ayrılmaktadır (Yamaner ve Çalbıyık, 2019).

2.3.2.1. Klasik Kuramlar

Klasik oyun kuramında oyunlarda gücün harcanması incelenmektedir. Klasik kuram oyunun daha çok içgüdüsel ve fiziksel yönleri üzerinde durmaktadır. Klasik kuramlar aşağıda belirtildiği gibi incelenmektedir (Koçyiğit vd., 2010, s.330).

Fazla Enerji Tüketimi Kuramı: Bu kuramda, bir organizmadaki enerjinin amaçlı faaliyetleri (yani işle) ve amaçsız faaliyetler de oyunla boşa harcandığı varsayılmaktadır. Oyun, bir organizma iş yapmak için ihtiyaç duyduğundan daha fazla enerjiye sahip olduğunda başlar. Bir başka deyişle, oyun oynamak çok fazla enerji harcamaktır. Bu kuramda oyunun içeriği önemli değil. Bir çocuk bu gerginliğe neden olan enerjiyi serbest bırakabildiğinde, daha sağlıklı bir dengeye sahip olur. Çok oynayan çocuk sağlıklı çocuktur. Spencer'a göre, hayvanlar ve insanlar genel olarak aktif olma eğilimini paylaşırlar. Zihinsel ve fiziksel aktivitenin, hareketsizlikle kendilerini yenileyebilen sinir hücrelerini yıprattığına inanıyordu. Bir sonraki aşamada, organizma tekrar aktif olmaya hazırdır. Çoğaltılan ve yenilenen hücreler, uyaranlara özellikle duyarlı oldukları için kontrolsüz bir şekilde aktif olma eğilimindedirler. Spencer aynı zamanda bilinç dışı yaşamı sürdüren içgüdülerin oyun diye nitelendirdiğimiz ortamlarda görüldüğüne dikkat çekmiştir. İnsan türünün bu gibi davranışlarının kültürel evrim sonunda şekil değiştirdiğini ancak bu içgüdüsel davranışların erkek çocuklarda itiş-kalkış, kapışmalı oyun ve kavgalarda görüldüğüne işaret etmiştir.

Alman şair Schiller ve İngiliz filozof Spencer'ın fikirlerine dayanan bu kuramda, bir kişinin ihtiyaç duyduğundan daha fazla enerjiye sahip olduğunda, bu enerjiyi oyun oynayarak kullandığını savunulmaktadır. Bu teorinin aksine Lazarus'un geliştirdiği “Reaksiyon” teorisinde çocuklar rahatlamak ve enerjilerini artırmak için oyunlar oynarlar. Gross'un geliştirdiği ön deneysel teoriye göre oyunlar işlevsel oyunlar ve sosyometrik oyunlar olarak ikiye ayrılır. Çocuklar elde edecekleri becerileri kazanmak için oyunlar oynarlar ve oyunlar içgüdüselidir. Stanley Hall'un evrim teorisine dayanan, önceki deneysel teorilerin aksine, “tekrar” teorisine göre, çocuklar oyunda ırka özgü yaşam biçimlerini tekrarlar, oyun kültürel olarak spesifiktir ve oyun, teori gibi kültürel aşamalardan oluşur (Flinn, 2020, s.46).

Oyundaki rekabet kültürü kendisinden daha eskidir, eski kültürlerin gelişmesinde bir maya görevi görür, kutsal oyunda tapınma vardır, şiir oyundan doğar ve oyunla ilişkilendirilen biçimlerde devam eder, müzik ve dans saf görünür. Oyunun kurallarının oyunla ilgili biçime dayandığına inanır. Sonuç olarak kültürün ilkel evrelerinde oyun olarak oynanmış, ana bitkiden kopmuş bir meyve olarak değil, oyun içinde oyun olarak varlığını ifade etmektedir (Huizinga, 2010, s.219).

Rahatlama ve Dinlenme Kuramı: Kuram, mevcut enerjinin tüketildiğini ve enerjinin geri kazanılması gerektiğini belirtir. Oyun sayesinde çalışırken harcanan enerji tamamen şarj olmaktadır. 21. yüzyıl toplumunda insanlar, yağsız kaslarını ve beyin bölgelerini gençleştirmek için enerji elde etmede zorlanmaktadırlar. Çalışma hayatındaki fiziksel zorlamaların neden olduğu bu durum, enerji tüketiminde önemli bir etkidir. Bu teoriye göre, zorlayıcı faaliyetler kişiyi fiziksel ve zihinsel olarak yıpratır. Bu nedenle dinlenmeye ve uykuya ihtiyaç vardır. Gerçek dinlenme, hayatın görevlerinden başka faaliyetlerle uğraşarak elde edilebilir ve bu şekilde kendini yeniler. Çocuklar için oyunlar rahatlama ihtiyacından doğmuştur. Bu teorik oyun, harcanan enerjiyi geri kazanmak için oynandığını varsayar. Yorucu bir çalışma döneminin ardından vücudun dinlenmeye ihtiyacı vardır. Oyun, "fazla enerji teorisinin" tam tersine, vücudun enerjisi düşükken oyun oynamanın enerjiyi artırdığına inanılmaktadır. (Koçyiğit vd., 2010, s.330-331).

Yeniden Yaratma Kuramı: Bu kuramla ilgili olarak Seefeldt ve Barbour (1994): The recreation/relaxation theory (Reaksiyon ve rahatlama teorisi) kuramı ile ilgili olarak fazla enerji kuramı ile zıtlık gösterdiğini açıklamışlardır. Bu kuram M. Lazarus'un fikirlerini barındırmıştır. Bu kurama göre bireyler enerjilerini tükettiklerinde özlerine

dönüş yaptıklarını savunmuştur. Vücutlara enerji oyun oynayarak yüklenmiştir. İş hayatında bireyler düşünsel yorgunluk yaşarlar ve kendilerine gelmeleri oldukça zordur. Çalışırken bedensel olarak fazlaca yorulmuştur. Kurama göre oyun etkinlikleri bu yorulmanın sebeplerini ortadan kaldırarak bireylere bir rahatlama sağlamıştır (Atay, 2018, s.18). Rekreasyon/rahatlama teorisi, aşırı enerji teorisi ile tezat oluşturur. Teori, M. Lazarus'un fikirlerini somutlaştırır. Bu teoriye göre, bireylerin enerji harcadıklarında özlere döndüklerine inanıyordu. Oyun oynayarak vücut enerji ile dolar. İş hayatında bireyler zihinsel yorgunluk yaşayabilir ve uyanmakta zorlanabilirler. İş yerinde fiziksel olarak yorgundu. Teoriye göre oyun etkinliği, bu yorgunluğun nedenini ortadan kaldırarak bireyin rahatlamasını sağlar.

Öncül Deneme (Yetişkin Hayatına Hazırlık, Alıştırma) Kuramı: Çocuk oyunları hakkında varsayımlar geliştiren ve oyunda alıştırmanın rolünü uygulayan ilk bilim insanı Gross (1896)'dur. Öncül deneme kuramına göre, yaşam için gereken yetenek ve bilgiler oyun sayesinde kazanılır (Özmen, 2019, s.10). Çocuk duygusal ve motor alıştırma deneyimsel oyun içerisinde gerçekleştirmektedir. Oyunlar daha sonra yapı inşa ve kurallı oyuna dönüşür. Kapaşma, kovalamaca, evcilik, taklit gibi oyunlar görülür. Sosyonomik oyunlar kişiler arası ilişkilere değinirken, deneyimsel oyunlar çocukların kendilerinin kontrol etmesini sağlar. Bundan dolayı oyun, çocuğun yaşam kurallarını öğrenmesi ve yaşam için gerekli olan faaliyetleri gerçekleştirmesi için önemli bir rol oynar. Farklı bir ifade ile çocuğun doğumundan itibaren oynadığı her oyun gelecek hayatına, rol ve ilişkilerine yansır (Flinn, 2020, s.45-46).

Sevinç (2004)'in açıkladığı kuramı açıklayan Koçyiğit vd. (2010)'nin aktardığına göre; bu kuramda oyun içgüdüselidir. Çocuk gelecekte sahip olacağı davranışları kazanımını önceden içgüdüsel olarak oyun şeklinde dener. Oyun gelecekteki çalışmaların bir ön hazırlığı olarak kabul edilir. Gross, oyunu farklı türlerde yıllar boyunca süregelen uyum sağlayıcı bir mekanizma olarak açıklar. Oyun, üst basamakta olan türlerin olgunlaşmasının daha uzun zaman aldığı için gerekli becerilerin kazanılması ve karmaşık organizmaların içgüdüsel becerilerinin gelişmesinde bir alıştırma sürecidir. Gross, çocuk oyunlarının gelişimle birlikte farklılaştığını söylemiştir. İlk aşamada deneyimsel oyun içinde duyuşal ve motor alıştırma gözölmektedir. Bu oyunlar sonradan yapı-inşa ve kurallı oyunlara dönüşür. İkinci aşamada ise sosyonomik oyunlarda

taklit, sosyal ve evcilik oyunları, kovalamaca, kapışmalı oyunlar görülür. Deneyimsel oyun kendini kontrol etmeye yardım eder. Sosyonomik oyunlarda ise kişiler arası ilişkiler yer alır. Gross, çocuk oyunlarında becerilerin kazanılması yolunda yapılan alıştırma ların yanı sıra oyunda bilincin rolü üzerinde durmuştur (Koçyiğit vd., 2010, s.331).

Tekrarlama (Rekapitülasyon) Kuramı: Stanley Hall, tekrarlama kuramının savunucusudur. Stanley Hall (1908) bireyin hayatı boyunca kendi tür ve cinsinin geçtiği evrelerden geçtiğini ifade eder. Tekrarlama kuramı çocuğun kendi tür ve cinsine uygun hayat tecrübelerini tekrarladığını savunur. Bu görüşün temelinde ise evrim kuramı bulunmaktadır. Oyunda kendi tür ve ırkının evrim sürecinde yaşadığı ruhsal ve devinimsel basamakları çocuk yeniden yaşar (Atay, 2018: 18). Tekrarlama Kuramına göre, çocuklar oyunda ırkına özgü yaşam biçimlerini tekrarlamaktadırlar, oyunlar kültüre özgüdür ve evrim teorisinde olduğu gibi oyunlardır (Flinn, 2020, s.46).

2.3.2.2. Dinamik Oyun Kuramları

Kadim (2012)'e göre klasik oyun teorisi çocukların neden oyun oynadıkları üzerinde durur. Dinamik teoride ise çocuklar, arzularını gerçekleştirmek için kullandıkları ortam olan oyun oynuyormuşçasına hayal gücü veya oyun yoluyla kendilerini ifade etme yolu bulurlar. (Koçyiğit ve diğerleri, 2010). Ayrıca dinamik oyun teorisinde çocukların neden oynadıkları değil, ne oynadıkları anlaşılmaya çalışılır. (Kadim, 2012)

Psikoanalitik Oyun Kuramı: Sigmund Freud (1905-1920) psikoanalitik oyun kuramının savunucusudur. Freud'a göre, psikoanalitik oyun kuramı çocuğun duygusal sorunları ile ilgili ipuçları ve bilgi vermektedir. Bu kuram oyunun çocukların duygusal gelişiminde önemli bir yeri olduğunu ve çocuğun yaşadığı olumsuz tecrübelerin atlatılmasında etkili olduğunu belirtmektedir. Oyun belirtilen nedenlerle çocuk gelişiminin vazgeçilmez bir unsurudur (Bozan, 2014, s.53). Eleştirel düşünce ve akılcılık gelişimlerinin ardından çocuklar oyundan uzaklaşmaktadır. Çocuklar oyunda erişkin modelini üstlenir ve oyun sayesinde kazandığı duyguları gelecekte kullanmak üzere belleğine saklamaktadır.

Bilişsel (Zihinsel) Oyun Kuramı: Piaget'nin teorisinde oyun, çocukların bilişsel yeteneklerinin ortaya çıkışını yansıtır. Oyun, çocuğun gelişim sürecinin farklı yönlerinin önemini vurgular. Piaget için oyun, tüm oyunların kapsayıcı olduğu bir süreçtir. Oyunlarda daha önce yapılmamış şeyleri keşfederek ufkunu genişletir. Öğrenilen her yeni bilgi, oyundaki diğer bilgilerin üzerine eklenerek oluşturulur. Çocuklar, geçmiş bilgileri ve yeni öğrendiklerini sentezleyerek oyun yoluyla denge oluştururlar. Bu denge sabit değildir, sürekli değişmektedir. Öğrendiklerini içselleştiren çocuklar oynamaya başlar. Oyunlar çocuklara kuralların olduğunu öğretir. Oyun sırasında çocuklar kendi şemalarını oluştururlar. Piaget "Yaratıcılık oyunla gelişir" demektedir. Bilişsel teoride, oyunun gönüllü bir zihinsel süreç olduğunu belirtir. Oyun ilerledikçe problem çözme becerileri, analitik düşünme ve pratik çözümler gelişir. Oyun esnasında kurallar değiştirilse bile kurallara uyulması olarak benimsenir (Atay, 2018, s.21).

İster klasik ister dinamik olsun, onların ortak görüşü, oyunun önemli bir öğrenme ve rahatlama aracı olduğudur. Planlı bir ortamda daha etkili olan, bireye katkı sağlayan bilinçli ya da bilinçsiz oyun etkinliğidir.

2.3.2.3. Diğer Oyun Kuramları

Vygostky'nin Oyun Kuramı: Oyunun açıklamasını ilköğretim ve okul öncesi dönemdeki çocukların dramatik veya "mış" gibi oyunları ile sınırlandıran Vygostky (1985)'ye göre oyun, bazı eğitimcilerin de üzerinde durduğu kurallı oyunlar, hareket ve keşif gibi faaliyetleri kapsamamaktadır (Aslan, 2013, s.24). Lev Vygotsky (1896-1934) tarafından ortaya atılan bu teori, sosyokültürel gelişim teorisi olarak da bilinir. Teori, oyunların kökeni ve rolünün analizine dayanmaktadır. Vygotsky'ye göre oyun, bilişsel mekanizmaların işleyişi için en uygun ortamı sağlar ve hayali bir çözüm üreten çocuktur. Çocuk oyunda gerçek yaşam deneyimlerinden hatırladığı neden-sonuç ilişkilerini kullanarak yeni davranışlar üretir. Aynı zamanda oyunların önemi arzuların tatmininde değil, hayal gücünün serbest bırakılmasında yatmaktadır (Bozan, 2014, s.54).

Bateson Oyun Kuramı: Gregory Bateson'a (1904-1980) göre oyun mantıksızdır. Oyundaki eylemlerin gerçek hayatta hiçbir anlamı yoktur. Örneğin; oyunlarda dövüşen çocuklar, gerçek dövüşlerden çok farklıdır. Çocuklar önce oyunun çerçevesini oluşturur, oyunda ne bekleyeceklerini bilirler. Oyundaki çerçeve yapılandırılmamışsa, çocuklar

gerçek hayattaki davranışlara uyacak şekilde abartılı ifadeler kullanacaklardır. Bu nedenle, çocuğun öğrenmesi iki seviyeye bölünecektir. İlk aşamada oyundaki nesnelerin ve durumların anlamlarının yanı sıra diğer oyuncuların kimliklerini ve bunların gerçek hayattaki anlamlarını sanki kurgusal bir anlamı varmış gibi öğrenecektir. İkinci seviyede, çocuk kendi gerçek kişiliğini ve diğer oyuncuların kim olduğunu ve bunun gerçek hayatta ne anlama geldiğini öğrenecektir (Kadim, 2012, s.40).

Sutton-Smith Oyun Kuramı: Bu oyun kuramının savunucusu Sutton-Smith'dir. Sutton-Smith (2001) oyunun herhangi bir fayda ya da amaca hizmet etmediğini, kendi başına anlam ve işlev taşıyan etkinlikler bütünü olduğunu belirtir. Öğrenme ve oyun birbirini ile sıkı ilişki içerisinde bulunan kavramlardır. Oyunun kazanımları arasında olgunlaşma, sosyalleşme ve yetenek gelişimi vardır. Fakat oyunu çocuklar kurmalı, oyun doğal akışına bırakılmalı ve yetişkinler tarafından oyuna müdahale edilmemelidir. Bu kurama göre oyun çocuğun eğitilmesinde bir araç olarak kullanılmamalıdır. Oyun doğal akışı içerisinde çocukların özgür dünyalarına açılan bir kapıdır. Bu yaklaşım farklı ve alternatif bir yaklaşım olarak değerlendirilmektedir (Aslan, 2013, s.32).

Helanko Sistem Kuramı: Rafael Helanko (1908-1986) bu kuramın savunucusudur. Ona göre çocuğun oluşturduğu oyun ortamı etrafındaki olumsuzluklardan etkilenmemesini sağlar. Çocuğun oyunlar arası geçişi sorunlarının çözümünde oldukça etkilidir. Çünkü oyun oynamak çocuk ile çevresi arasında kurulan bir ilişki biçimidir. Bu yaklaşıma göre oyunda nesneler çocuklar tarafından serbestçe seçilmelidir (Bozan, 2014, s.55).

Berylne Modeli (İçten Uyarılma): Daniel Berlyne (1924-1976), aynı zamanda içten uyarılma teorisi, uyanış teorisi veya heyecan arayışı teorisi olarak da bilinen bu teorinin savunucusuydu. Bu yaklaşıma göre oyun, keşfetme davranışına, uyarılma durumlarının dengesine bağlıdır. Berlyne'e göre hareketsiz olmak bir organizmanın doğal hali değildir. Oyundaki uyarılma mekanizması organizma tarafından kontrol edilir ve sürecin sonunda haz alınır. Bu teori bize çocukların oyun sırasında neden davrandıklarını açıklar. Örneğin; bir çocuk bisiklete binme konusunda gergin olabilir. Ancak yine de bisiklete binmek ve davranışı tekrarlamak istemektedir. Bu, çocuğun içeriden uyandırıldığı bir durumdur (Kadim, 2012, s.41). Berlyne tarafından geliştirilen bu teoriye göre oyun, uyarılma durumu ile keşfetme eylemi arasındaki bir dengedir. Oyunda görülen

uyarılma; uyarılma mekanizması organizma tarafından kontrol edilir ve sürecin sonunda hoş bir duyum yaşanır. Bu teori, oyun sırasında yapılan eylemlerin nedenlerini bize açıklanmaktadır. Birey kendi davranışını değiştirerek kendisi için yeni olmayan etkinliklere yenilikler katar. Bu durum, Piaget'nin tekrarlayan benzetme mekanizmasıyla paralellik göstermektedir (Sevinç, 2004, s. 66).

2.3.3. Oyunun Piyano Eğitimindeki Yeri ve Önemi

Çocukların gelecekteki teknik ve müzikal gelişimini sağlamak için altyapı oluşturmak piyano eğitiminin başlangıçtaki amaçları arasındadır. Belirlenen hedefe varmak için oluşturulan teknikler ne kadar dikkat çekici ve eğlenceli olursa amaca ulaşabilmek o kadar kolay olur. Belirlenen amaç, çocuğun gelecekteki kültürel, sanatsal, kişisel, duygusal gelişimi ve motor becerilerinin güçlenmesini sağlayacaktır. Bu nedenle piyano eğitiminde oyun kullanımı başlangıç aşamasında atılan doğru adımlar ile olumlu ve çok yönlü gelişmeler gösterebilir (Işıkdemir, 2019, s.6).

Piyano eğitiminde çocuğun ruhsal ve müziksel gelişiminin güçlendirilmesi ve dersin olumlu kazançlara dönüşmesi için dikkat edilmesi gereken yöntemlerin birbiri ile bağlantılı olduğu unutulmamalıdır. Piyano eğitiminin kalitesini artırmaya yönelik çalışmalar öğretmenlerin kendi çalışma prensipleri ve öğretim yöntemlerini belirlemesini öğütleyen bazı çalışmalardır. Yapılan bu çalışmalar, nota öğretiminin piyano eğitiminde en önemli basamaklarında biri olduğunu göstermektedir. Çocukların notaları piyano ile öğrenmesinin en temel nedeni zekâsı, ilgisi, müzikal algılama gücü ve yaşamın meydana getirdiği bir bütündür. Piyano eğitiminde oyunlar ile birlikte gerekli ve doğru yöntemlerin kullanılması ve çocukların bakış açısına uygun bir anlatım ile nota öğretimi kolaylaşabilir. Ritimler üzerinden giriş notalara başlangıcın en uygun yoludur. Çocuk, ritimler aracılığı ile yürür ve oyunlar oynar. Dörtlük notaların çocuğa “adım” olarak öğretilmesi öğrenmeyi kolaylaştırır (Gültek, 2008). Piyano eğitiminde gerçekleştirilecek tüm oyunlar çocuğun kendi dünyasından yola çıkmasını sağlar, böylece çocuk eğlenerek, sıkılmadan, öğrenerek eğitim alır. Çünkü çocuklar yetişkinlere göre farklı öğrenir ve farklı düşünürler, öğrenme biçimleri ve becerileri farklıdır. Piyano eğitiminde uygulanan çeşitli oyunlar başarıya ulaşmanın temel unsurlarından biridir. Bu nedenle piyano eğitiminde oyunun kullanılması da şüphesiz çocuğun derse olan ilgisini artırarak başarmasına yardımcı olur (Işıkdemir, 2019, s. 6)

3. YÖNTEM

Bu bölümde çalışma grubu, araştırmanın deseni ve modeli, verilerin toplanması ve verilerin analizi üzerinde durulmaktadır.

3.1. Çalışma Grubu

Bu araştırma 2022-2023 eğitim-öğretim yılında Tokat ili Çocuk Dünyası Uygulama Anaokulundaki 5 yaşındaki çocuklarla gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 5'i deney 5'i kontrol grubu olmak üzere 10 çocuk katılmıştır. Deney ve kontrol grubunda cinsiyet faktörü ele alınarak iki grupta da 3 erkek 2 kız çocuk ile uygulama gerçekleştirilmiştir.

3.2. Araştırmanın Deseni ve Modeli

Sesin çalışmasını destekleyen temel kuramlardan biri olan Öncül deneme (yetişkin hayatına hazırlık, alıştırma) kuramı bu araştırmada hâkim olan kuramdır. Bu kapsamda; okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden çocukların, oyunlu bir şekilde aldıkları piyano eğitiminin öğrenmelerine etkisinin olup olmadığının incelendiği bu araştırmada deneme modeli kullanılmıştır. Deneme modeli, bir bağımsız değişkenin bağımlı değişken veya bağımlı değişkenler üzerindeki etkisini araştırmak amacıyla direkt olarak araştırmacının kontrolü altında, gözlenmek istenen verilerin üretildiği araştırma modelidir (Çimen, 2016, s. 60).

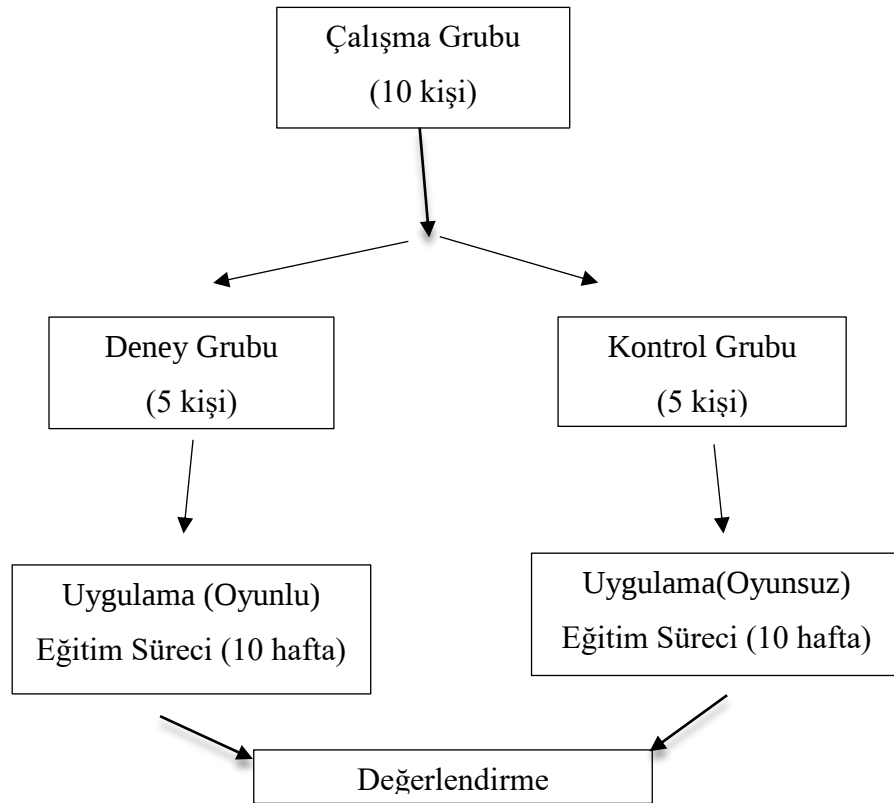
3.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada araştırmacı tarafından hazırlanan 7 maddelik Kazanım Değerlendirme Formu veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Kazanım Değerlendirme Formu hazırlanırken, ulusal ve uluslararası literatür taranmış, maddeler oluşturulurken iki uzmandan yardım alınmıştır. Kazanım değerlendirme formunda 7 bulunmaktadır. Bu maddeler uzmanlar tarafından incelenmiştir. Araştırmada 3'lü likert tipi ölçekli "Kazanım Değerlendirme Formu" kullanılmıştır. Kazanım hiç gerçekleştirilmediyse 0, kısmen gerçekleştirildiyse 1 ve tam gerçekleştirildiyse 2 puan verilerek puanlanan formda toplamda bütün kazanımları gerçekleştiren öğrenciye her hafta için en az 7 en fazla 21

tam puan verilmek üzere tablo oluşturulmuştur. Kazanım Değerlendirme Formu EK-1’de verilmiştir.

3.4. Verilerin Toplanması

Veriler 5 yaşındaki çocuklardan oluşan, daha önceden piyano dersi almamış ve rastgele seçilen 5’i deney 5’i kontrol olmak üzere 10 kişilik iki gruptan toplanmıştır. Ders esnasında yapılan video kaydı ile görsel veri elde edilmiş ve gözlem tekniği kullanılmıştır. Uygulama 10 hafta yapılmıştır. Deney grubuna John Thompson Kolay Piyano Kursu metoduna ek olarak Çetin Karahan’a ait “Oyunlarla Piyano” eğitim seti ile yapılandırılmış ders, kontrol grubuna ise sadece John Thompson Kolay Piyano Kursu metodundan yararlanılarak ders yapılmıştır. 10 haftalık uygulamanın öğretim yöntemi anlatım ve gösterip yaptırma yöntemleridir. Uygulamaların süresi 30 dakikalık sürelerle gerçekleştirilmiştir. Derslerin sonunda kazanım değerlendirme formu aracılığıyla öğrencilerin puanlanması gerçekleştirilmiştir. Araştırmada 7 madde vardır. Araştırmanın deneysel deseni Şekil 3.1’de verilmiştir. 10 haftalık uygulamaya ilişkin haftalık planlar detaylı olarak EK-2’de verilmiştir.

Şekil 0.1. Araştırmanın deneysel deseni

3.5. Verilerin Analizi

Araştırmada kazanımların puanlanmasına ilişkin verilerin analizinde SPSS 28.0 istatistik paket programından yararlanılmıştır. Hazırlanan kazanım değerlendirme formu 3 uzmana gönderilmiştir. Belirlenen uzmanlar, üniversitede görev alan öğretim görevlileridir. Her bir kavrama ilişkin 3 uzmanın puanlanmaları birleştirilerek aritmetik ortalama değerleri düzenlenmiştir. Elde edilen video kayıtları, araştırmacının kendisi ve 3 uzman tarafından, kazanım değerlendirme formu ile sınanmıştır. Oyunlarla yapılandırılmış deney grubu ile oyunsuz yapılan kontrol grupları karşılaştırılarak değerlendirmelerde bulunulmuştur. Verilerin çözümlenmesinde, aritmetik ortalama değeri kullanılmıştır. Aritmetik ortalama değerine ilişkin düzeyler Tablo 3.1’de verilmiştir.

Tablo 0.1. Kazanım değerlendirme formunda kullanılan seçenekler

Puan	Seçenek	Aritmetik ortalama düzeyi
0	Hiç	0.00-0.66 (Mevcut değil)
1	Kısmen	0.67-1.33 (Orta)
2	Tam	1.34-2.00 (Çok iyi)

Düzeyle göre, 0.00-0.66 arası ölçülen aritmetik ortalama değeri kazanımın mevcut olmadığını, 0.67-1.33 arası ölçülen aritmetik ortalama değeri kazanımın kısmen var olduğunu ve 1.34-2.00 arası ölçülen aritmetik ortalama değeri kazanımın tam anlamıyla edinildiğini göstermektedir.

Araştırmada ayrıca SPSS 28.0 istatistik paket programı kullanılarak gruplar arası farklılık olup olmadığını belirleyebilmek için Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Mann-Whitney U testi non-parametrik (parametrik olmayan) hipotez testlerinden biridir. Parametrik olmayan hipotez testleri verilerin normal dağılım göstermemesi durumunda kullanılan testler olmakla birlikte, istatistik literatüründe gözlem sayısının çok düşük ($n < 8$) olduğu durumda da kullanılması gereken testlerdir. Araştırmada örneklem sayısı deney grubu için 5, kontrol grubu için 5 öğrenciden oluşmaktadır. Bu nedenle gruplar arası farklılık olup olmadığı non-parametrik testlerden Mann-Whitney U testi ile sınanmıştır.

4. BULGULAR

4.1. Deney ve Kontrol Gruplarının Genel Ortalamalarına İlişkin Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde alt problemlere ilişkin deney ve kontrol grubu ile ilgili bulgulara yer verilmiştir. Tablo 4.1’de kazanım değerlendirme formundan elde edilen genel ortalamaların gruplara göre farklılık gösterip göstermediğine ilişkin Mann-Whitney U testine ait bulgular sunulmuştur.

Tablo 0.1. Gruplar için kazanımların genel ortalama değerlerine ilişkin bulgular

	Öğrenci sayısı (n)	Genel Ortalama ($\bar{x}$)	Mann-Whitney U		
			Ortalama Rank	Test istatistiği	p
Deney Grubu	5	1,89	9,86	U= 8,000	0,038*
Kontrol Grubu	5	0,77	5,14	Z=-2,115	

Tablo 4.1 incelendiğinde öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin kazanım ortalamaları deney grubu ($\bar{x} = 1,89$) için tam ve kontrol grubu ($\bar{x} = 0,77$) için orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Deney ve kontrol grupları başarı ortalamalarının deney grubunda fazla olduğu görülmektedir. Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular incelendiğinde deney ve kontrol grubu genel başarı ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

4.2. Deney ve Kontrol Gruplarının Duruş ve Tutuşu Sergileme Düzeylerine İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi “Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin duruş ve tutuşu sergileme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?” şeklindedir. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin verilen piyano eğitimi sonucunda duruş ve tutuşu sergileme düzeylerinin aritmetik ortalaması Tablo 4.2’de verilmiştir.

Tablo 0.2. Gruplara göre “Duruş ve tutuş sergileme” düzeylerine ilişkin bulgular

	Öğrenci sayısı (n)	Genel Ortalama ($\bar{x}$)	Mann-Whitney U		
			Ortalama Rank	Test istatistiği	p

Deney Grubu	5	1,13	3,83	U= 3,500 Z=-0,449	0,653
Kontrol Grubu	5	1,07	3,17		

Tablo 4.2 incelendiğinde öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin duruş ve tutuş sergileme düzeyleri deney grubu ($\bar{x} = 1,13$) ve kontrol grubu ($\bar{x} = 1,07$) için orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Deney ve kontrol grupları başarı ortalamalarının birbirine yakın ancak deney grubunda fazla olduğu görülmektedir. Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular incelendiğinde deney ve kontrol grubu başarı ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

4.3. Deney ve Kontrol Gruplarının Nota Değerlerini Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi “Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin nota değerlerini öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?” şeklindedir. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin verilen piyano eğitimi sonucunda nota değerlerini öğrenme düzeylerinin aritmetik ortalaması Tablo 4.3’te verilmiştir.

Tablo 0.3. Gruplara göre “Nota değerlerini uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular

	Öğrenci sayısı (n)	Genel Ortalama ($\bar{x}$)	Mann-Whitney U		
			Ortalama Rank	Test istatistiği	p
Deney Grubu	5	1,27	4,83	U=0,500 Z=-1,489	0,042*
Kontrol Grubu	5	0,73	2,17		

Tablo 4.3 incelendiğinde öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin nota değerlerini öğrenme düzeyleri deney grubu ($\bar{x} = 1,27$) ve kontrol grubu ($\bar{x} = 0,73$) için orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular incelendiğinde deney ve kontrol grubu başarı ortalamaları arasındaki farklılık olduğu ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$).

Dolayısıyla deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin nota değerlerini öğrenme düzeylerinin farklılık gösterdiği söylenebilmektedir. Ortalama rank değerleri incelendiğinde deney grubunun piyano eğitiminde nota değerlerini çalma düzeylerinin kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Deney grubunun öğrenme düzeyinin kontrol grubunun öğrenme düzeyinden daha yüksek olmasının farklılığı ortaya çıkardığı belirlenmiştir. Yani nota değerlerini öğrenme açısından deney grubundaki öğrencilere verilen oyun temelli piyano eğitiminin kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitiminde daha başarılı bir uygulama olduğu söylenebilmektedir.

4.4. Deney ve Kontrol Gruplarının Sol ve Fa Anahtarını Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü alt problemi “Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin sol ve fa anahtarını öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?” şeklindedir. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin verilen piyano eğitimi sonucunda sol ve fa anahtarını öğrenme düzeylerinin aritmetik ortalaması Tablo 4.4’te verilmiştir.

Tablo 0.4. Gruplara göre “Sol ve fa anahtarını uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular

	Öğrenci sayısı (n)	Genel Ortalama ($\bar{x}$)	Mann-Whitney U		
			Ortalama Rank	Test istatistiği	p
Deney Grubu	5	2,00	5,00	U=0,000 Z=-2,087	0,037*
Kontrol Grubu	5	1,20	2,00		

Tablo 4.4 incelendiğinde öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda deney grubundaki öğrencilerin sol ve fa anahtarını öğrenme düzeyleri çok iyi (tam) durumdayken ($\bar{x} = 2,00$), kontrol grubundaki öğrencilerin sol ve fa anahtarını öğrenme düzeylerinin orta düzeyde ($\bar{x} = 1,20$) olduğu tespit edilmiştir. Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular incelendiğinde deney ve kontrol grubu başarı ortalamaları arasında farklılık olduğu ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Dolayısıyla deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda

öğrencilerin sol ve fa anahtarını öğrenme düzeylerinin farklılık gösterdiği söylenebilmektedir. Ortalama rank değerleri incelendiğinde deney grubunun piyano eğitiminde sol ve fa anahtarını çalma düzeylerinin kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Deney grubunun sol ve fa anahtarını öğrenme düzeyinin kontrol grubunun sol ve fa anahtarını öğrenme düzeyinden daha yüksek olmasının farklılığı ortaya çıkardığı belirlenmiştir. Yani sol ve fa anahtarını öğrenme açısından deney grubundaki öğrencilere verilen oyun temelli piyano eğitiminin kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitiminde daha başarılı bir uygulama olduğu söylenebilmektedir.

4.5. Deney ve Kontrol Gruplarının Parmak Numaralarını Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt problemi “Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin parmak numaralarını öğrenme düzeyleri arasında anlamlı farklılık var mıdır?” şeklindedir. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin verilen piyano eğitimi sonucunda parmak numaralarını öğrenme düzeylerinin aritmetik ortalaması Tablo 4.5’te verilmiştir.

Tablo 0.5. Gruplara göre “Parmak numaralarını uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular

	Öğrenci sayısı (n)	Genel Ortalama ($\bar{x}$)	Mann-Whitney U		
			Ortalama Rank	Test istatistiği	p
Deney Grubu	5	1,8	5,00	U=0,000	0,034*
Kontrol Grubu	5	1,13	2,00	Z= -2,121	

Tablo 4.5 incelendiğinde öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda deney grubundaki öğrencilerin parmak numaralarını öğrenme düzeyleri çok iyi (tam) durumdayken ($\bar{x} = 2,80$), kontrol grubundaki öğrencilerin parmak numaralarını öğrenme düzeylerinin orta düzeyde ($\bar{x} = 1,13$) olduğu tespit edilmiştir. Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular incelendiğinde deney ve kontrol grubu başarı ortalamaları arasında farklılık olduğu ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Dolayısıyla deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda

öğrencilerin parmak numaralarını öğrenme düzeylerinin farklılık gösterdiği söylenebilmektedir. Ortalama rank değerleri incelendiğinde deney grubunun piyano eğitiminde parmak numaralarını öğrenme düzeylerinin kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Deney grubunun parmak numaralarını öğrenme düzeyinin kontrol grubunun parmak numaralarını öğrenme düzeyinden daha yüksek olmasının farklılığın ortaya çıkmasına neden olduğu belirlenmiştir. Yani parmak numaralarını öğrenme açısından deney grubundaki öğrencilere verilen oyun temelli piyano eğitiminin kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitiminde daha başarılı bir uygulama olduğu söylenebilmektedir.

4.6. Deney ve Kontrol Gruplarının ¾ Ölçüye Uygun Çalma Düzeylerine İlişkin Bulgular

Araştırmanın beşinci alt problemi “Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin ¾ ölçüye uygun çalma düzeyleri arasında farklılık var mıdır?” şeklindedir. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin verilen piyano eğitimi sonucunda ¾ ölçüye uygun çalma düzeylerinin aritmetik ortalaması Tablo 4.6’da verilmiştir.

Tablo 0.6 Gruplara göre “¾ ölçüye uygun çalma” düzeylerine ilişkin bulgular

	Öğrenci sayısı (n)	Genel Ortalama ($\bar{x}$)	Mann-Whitney U		
			Ortalama Rank	Test istatistiği	p
Deney Grubu	5	1,00	4,83	U= 0,500 Z= -1,489	0,042*
Kontrol Grubu	5	0,4	2,17		

Tablo 4.6 incelendiğinde öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda deney grubundaki öğrencilerin ¾ ölçüye uygun çalma düzeyleri çok iyi (tam) durumdayken ($\bar{x} = 1,00$), kontrol grubundaki öğrencilerin ¾ ölçüye uygun çalma düzeylerinin mevcut olmadığı ($\bar{x} = 0,4$) tespit edilmiştir. Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular incelendiğinde deney ve kontrol grubu başarı ortalamaları arasında farklılık olduğu ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Dolayısıyla deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin ¾ ölçüye

uygun çalma düzeylerinin farklılık gösterdiği söylenebilmektedir. Ortalama rank değerleri incelendiğinde deney grubunun piyano eğitiminde $\frac{3}{4}$ ölçüye uygun çalma düzeylerinin kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Deney grubunun $\frac{3}{4}$ ölçüye uygun çalma düzeyinin kontrol grubunun $\frac{3}{4}$ ölçüye uygun çalma düzeylerinden daha yüksek olması farklılığın oluşmasında etkili olduğu söylenebilmektedir. Yani $\frac{3}{4}$ ölçüye uygun çalma açısından deney grubundaki öğrencilere verilen oyun temelli piyano eğitiminin kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitiminde daha başarılı bir uygulama olduğu söylenebilmektedir.

4.7. Deney ve Kontrol Gruplarının Sus İşaretlerini Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular

Araştırmanın altıncı alt problemi “Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin sus işaretlerini öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?” şeklindedir. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin verilen piyano eğitimi sonucunda sus işaretlerini öğrenme düzeylerinin aritmetik ortalaması Tablo 4.7’de verilmiştir.

Tablo 0.7. Gruplara göre “Sus işaretlerini uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular

	Öğrenci sayısı (n)	Genel Ortalama ($\bar{x}$)	Mann-Whitney U		
			Ortalama Rank	Test istatistiği	p
Deney Grubu	5	1,2	4,83	U=0,500 Z= -1,526	0,048*
Kontrol Grubu	5	0,66	2,17		

Tablo 4.7 incelendiğinde öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda deney grubundaki öğrencilerin sus işaretlerini öğrenme düzeyleri orta düzeydeyken ($\bar{x} = 1,2$), kontrol grubundaki öğrencilerin sus işaretlerini öğrenme düzeylerinin mevcut olmadığı ($\bar{x} = 0,66$) tespit edilmiştir. Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular incelendiğinde deney ve kontrol grubu başarı ortalamaları arasında farklılık olduğu ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Dolayısıyla deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin sus işaretlerini öğrenme

düzeylerinin farklılık gösterdiği söylenebilmektedir. Ortalama rank değerleri incelendiğinde deney grubunun piyano eğitiminde sus işaretlerini öğrenme düzeylerinin kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Deney grubunun sus işaretlerini öğrenme düzeyinin kontrol grubunun sus işaretlerini öğrenme düzeylerinden daha yüksek olması nedeniyle farklılığın olduğu söylenebilmektedir. Yani sus işaretlerini öğrenme açısından deney grubundaki öğrencilere verilen oyun temelli piyano eğitiminin kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitiminde daha başarılı bir uygulama olduğu söylenebilmektedir.

4.8. Deney ve Kontrol Gruplarının Bağ İşaretini Öğrenme Düzeylerine İlişkin Bulgular

Araştırmanın yedinci alt problemi “Deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin bağ işaretini öğrenme düzeyleri arasında farklılık var mıdır?” şeklindedir. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin verilen piyano eğitimi sonucunda bağ işaretini öğrenme düzeylerinin aritmetik ortalaması Tablo 4.8’de verilmiştir.

Tablo 0.8. Gruplara göre “Bağ işaretini uygulama” düzeylerine ilişkin bulgular

	Öğrenci sayısı (n)	Genel Ortalama ($\bar{x}$)	Mann-Whitney U		
			Ortalama Rank	Test istatistiği	p
Deney Grubu	5	1,00	4,83	U=0,500 Z= -1,526	0,048*
Kontrol Grubu	5	0,2	2,17		

Tablo 4.8 incelendiğinde öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda deney grubundaki öğrencilerin bağ işaretini öğrenme düzeyleri orta düzeydeyken ($\bar{x} = 1,00$), kontrol grubundaki öğrencilerin bağ işaretini öğrenme düzeylerinin mevcut olmadığı ($\bar{x} = 0,20$) tespit edilmiştir. Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular incelendiğinde deney ve kontrol grubu başarı ortalamaları arasında farklılık olduğu ve bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Dolayısıyla deney ve kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitimi sonucunda öğrencilerin bağ işaretini öğrenme düzeylerinin farklılık gösterdiği söylenebilmektedir. Ortalama rank değerleri

incelendiğinde deney grubunun piyano eğitiminde bağ işaretini öğrenme düzeylerinin kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Deney grubunun bağ işaretini öğrenme düzeyinin kontrol grubunun bağ işaretini öğrenme düzeylerinden daha yüksek olması nedeniyle farklılığın olduğu söylenebilmektedir. Yani bağ işaretini öğrenme açısından deney grubundaki öğrencilere verilen oyun temelli piyano eğitiminin kontrol grubundaki öğrencilere verilen piyano eğitiminde daha başarılı bir uygulama olduğu söylenebilmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmada kazanım değerlendirme ölçeğinde yer alan 7 ifadenin tümüne ilişkin deney grubu ve kontrol grubuna ilişkin kazanımlar aritmetik ortalama üzerinden karşılaştırılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler doğrultusunda, 5 yaş çocuklarda piyano eğitiminin oyun temelli öğretiminin, oyunsuz öğretime göre aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Araştırmanın alt problemleri kapsamında sonuçlar şu şekilde sıralanmıştır:

- Piyano eğitiminin oyun temelli olarak öğretilmesi, öğrencilerin piyanoda doğru duruş ve tutuş sergilemeleri açısından aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu ancak her iki grubunda orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Mann-Whitney U testi ile deney ve kontrol grupları arasında piyanoda doğru duruş ve tutuş sergilemeleri açısından farklılık olmadığı tespit edilmiştir.
- Piyano eğitiminin oyun temelli olarak öğretilmesi, öğrencilerin piyanoda nota değerlerini doğru uygulamaları açısından aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu ancak her iki grubunda orta düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mann-Whitney U testi ile deney ve kontrol grupları arasında piyanoda nota değerlerini doğru çalmaları açısından farklılık olduğu tespit edilmiştir.
- Piyano eğitiminin oyun temelli olarak öğretilmesi, öğrencilerin piyanoda sol ve fa anahtarını doğru uygulamaları açısından aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mann-Whitney U testi ile deney ve kontrol grupları arasında piyanoda sol ve fa anahtarını doğru çalmaları açısından farklılık olduğu tespit edilmiştir.

- Piyano eğitiminin oyun temelli olarak öğretilmesi, öğrencilerin piyanoda parmak numaralarını doğru uygulamaları açısından aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mann-Whitney U testi ile deney ve kontrol grupları arasında piyanoda parmak numaralarını doğru çalmaları açısından farklılık olduğu tespit edilmiştir.
- Piyano eğitiminin oyun temelli olarak öğretilmesi, öğrencilerin piyanoda $\frac{3}{4}$ ölçüye uygun çalmaları açısından aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mann-Whitney U testi ile deney ve kontrol grupları arasında piyanoda $\frac{3}{4}$ ölçüye uygun çalmaları açısından farklılık olduğu tespit edilmiştir.
- Piyano eğitiminin oyun temelli olarak öğretilmesi, öğrencilerin piyanoda sus işaretlerini doğru uygulamaları açısından aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mann-Whitney U testi ile deney ve kontrol grupları arasında piyanoda sus işaretlerini doğru uygulamaları açısından farklılık olduğu tespit edilmiştir.
- Piyano eğitiminin oyun temelli olarak öğretilmesi, öğrencilerin piyanoda bağ işaretini doğru uygulamaları açısından aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mann-Whitney U testi ile deney ve kontrol grupları arasında piyanoda bağ işaretini doğru çalmaları açısından farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Yapılan bu araştırmada Oyun Temelli piyano eğitiminin anaokulunda eğitim gören 5 yaşındaki çocukların piyanoyu öğrenmeleri üzerindeki etkisi incelenmiş ve araştırma sonucunda elde edilen bulgular doğrultusunda anaokulunda eğitim gören 5 yaşındaki çocukların piyano eğitiminde Oyun Temelli piyano eğitiminin önemli bir katkısı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tüm sonuçlar değerlendirildiğinde erken dönemde çocukların piyano derslerinde yapacakları oyun temelli eğitimler onların müzikal yaşamları için sağlam temeller oluşturulmasına yardımcı olacaktır. Bu nedenle piyano derslerinde kullanılacak olan metot ve yöntemlerin titizlikle ele alınması gerektiği ve çocukların piyano çalmaktan keyif alacağı şekilde etkinliklerin düzenlenmesi gerektiği düşünülmektedir. Çocukların

bu dönemde müziğe ve piyanoya duydukları sevginin, ileriki hayatlarında onların sanatla iç içe olmalarını sağlayacağına inanılmaktadır.

Oyun Temelli piyano eğitiminin çocukların piyanoyu öğrenmelerine etkisini inceleyen bu araştırmada yapılan gözlemlerden ve elde edilen verilerden yola çıkılarak aşağıdaki öneriler sunulmuştur;

Oyun Temelli piyano eğitiminin çocukların piyanoyu öğrenmelerine etkisinin incelendiği bu araştırma 5 deney grubu, 5 kontrol grubu olmak üzere toplam 10 çocuk üzerinde yapılmıştır. Bu konu ile ilgili çalışmalar çalışma grubu sayısı daha büyük tutularak da yapılabilir.

Okul öncesi eğitimci adaylarının okul öncesi çocukların oyun temelli piyano dersinin çocuklar üzerindeki etkisi ile ilgili görüşlerini belirlemeye yönelik araştırmalar yapılabilir.

Okul öncesi eğitimci adaylarının okul öncesi çocukların matematik gelişimi ile ilgili görüşlerini belirlemeye yönelik araştırmalar yapılabilir.

Piyano derslerinde kullanılmak üzere çocukların piyanoyu öğrenmelerine yardımcı olabilecek uygun içerikli yeni oyunların geliştirilmesi adına çalışmalar yapılabilir.

Anne ve babaların, çocuklarının piyano öğrenmelerini evde desteklemelerini sağlamak amacıyla eğitimcilerin oyunları daha etkili kullanabilmeleri konusunda bilgilendirilmeleri sağlanabilir.

TARTIŞMA

Okul öncesi 5 yaş grubu çocuklarda piyano eğitiminin oyun temelli öğretiminin, oyunsuz öğretime göre aritmetik ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç, oyun temelli piyano uygulamasının başarılı olduğunun göstergesidir.

Literatürde erken dönemde oyun temelli eğitimlere yönelik çalışmalar incelendiğinde araştırmada ulaşılan sonuçlarla benzerlik gösteren çalışmalar olduğu tespit edilmiştir. Işın (2008) yaptığı çalışmada okul öncesi müzik eğitiminde uygulanan Orff Yaklaşımı'nın, 5-6 yaş grubundaki çocukların ritimsel becerilerine etkilerini belirlenmeyi amaçlamıştır. Araştırma sonucunda Orff yaklaşımı uygulamalarının çocukların ritimsel algılarını geliştirdiğini ve ön test sonrası uygulanan Orff yaklaşımıyla devam eden eğitim süreci sonucunda, çocukların test sorularına yaklaşık başarı artışı ile karşılık verdiklerini tespit etmiştir. Işın (2008)'ın yaptığı çalışma ile Orff yaklaşımı uygulamaları gibi çeşitli etkinliklerle birlikte yapılan eğitimlerde başarı sağlanması oyun ile piyano eğitimi destekler niteliktedir. Modiri (2009) çalışmasında 5-6 yaş çocuklar için çoklu zekâ etkinlikleriyle geliştirilmiş bir müzik eğitimi ve piyano eğitimi programı geliştirmeyi amaçlamıştır. Araştırma sonucunda deney ve kontrol grubu arasında deney grubu lehine anlamlı bir fark olduğunu tespit etmiştir. Bu araştırmada yapılan müzik etkinliklerinin öğrencilerin sağlıklı gelişimlerine ve sosyalleşmelerine katkı sağlamıştır. Bu tür etkinliklerin yapılması bu araştırmayı desteklemektedir. Öziskender-Flinn (2020) yaptığı çalışmada hareket ve oyun temelli yapılan müzik eğitiminin orta düzey zihinsel yetersizlikten etkilenmiş öğrencilerin müzikal becerilerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma sonucunda Hareket ve Oyun Temelli yapılan müzik eğitiminin orta düzey zihinsel yetersizlikten etkilenmiş öğrencilerin, müzikal becerilerini geliştirdiğini ortaya koymuştur. Bu araştırma ile de oyun temelli yapılan müzik eğitiminin öğrencilerin sosyal becerilerine olumlu etkilerinin olduğu sonucu elde edilmiştir. Thomas-Lee (2003) çalışmasında, yeni hazırlanmış metotların harekete daha az odaklandığını, bu nedenle hareketin çocukların öğrenmesine yönelik faydalarının daha fazla araştırılıp daha fazla harekete dayalı metotlar üretilmesi gerektiğini belirtmiştir.

Literatürde erken dönemde oyun temelli eğitimlere yönelik çalışmalar incelendiğinde bu eğitimlerin okul öncesi çocukların sosyal becerileri, dikkat becerileri, fonolojik farkındalıkları üzerinde de olumlu etkisi olduğu belirlenmiştir. Kuşçu (2010) yaptığı çalışmada Orff Schulwerk yaklaşımını kullanarak yapılan müzik etkinliklerinin 5-6 yaş çocukların dikkat becerilerine etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Araştırma sonucunda; deneme grubu çocukların Orff Schulwerk yaklaşımı uygulanarak yapılan müzik etkinlikleri sonrasında dikkat becerileri son test puan ortalamaları, kontrol grubu çocukların son test puan ortalamalarından önemli düzeyde yüksek olduğunu tespit etmiştir. Öziskender ve Güdek (2013) yaptıkları çalışmada Orff yaklaşımı ile yapılan okul öncesi müzik eğitiminin öğrencilerin sosyal becerilerinin gelişimine etkilerini incelenmeyi amaçlamışlardır. Araştırma sonucunda; Orff Schulwerk yaklaşımı ile verilen okul öncesi müzik eğitiminin, bu eğitimin verilmediği okul öncesi 6 yaş grubu çocuklara göre “Kişiler Arası İletişim, Kızgınlık Davranışlarını Kontrol Etme ve Değişikliklere Uyum Sağlama, Sözel Açıklama, Amaç Oluşturma, Görevleri Tamamlama Becerileri” sosyal becerilerinin daha fazla geliştiğini tespit etmişlerdir. Orff Schulwerk yaklaşımı ile yapılmış müzik eğitimi çocuklara olumlu beceriler kazandırmıştır ve böylece öğrencilere uygulanan bu etkinliklerle elde edilen olumlu sonuçlar bu çalışmayı desteklemektedir. Kuşçu ve Kayılı (2018) yaptıkları çalışmada Orff temelli müzik eğitimi programının, anaokulu çocuklarının sosyal becerilerine etkisini incelemeyi amaçlamışlardır. Araştırma sonucunda; Orff temelli müzik eğitimi programının anaokulu çocuklarının sosyal becerilerin gelişmesinde ve problem davranışlarının azaltılmasında önemli bir etkisinin olduğunu belirlemişlerdir. Varma (2022) yaptığı çalışmada Orff-Schulwerk yaklaşımıyla düzenlenen müzik etkinliklerinin okul öncesi dönem 60-72 ay çocukların fonolojik farkındalıklarına etkisini incelenmeyi amaçlamıştır. Araştırma sonucunda; deney grubunda ve kontrol grubunda yer alan çocukların, fonolojik farkındalık toplam puanları ve ölçeğin tüm alt boyutlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olduğunu tespit etmiştir. Yani araştırma sonucunda, Orff-Schulwerk yaklaşımıyla uygulanan müzik etkinliklerinin, çocukların fonolojik farkındalık becerilerini geliştirmede etkili olduğunu belirlemiştir. Bu tür etkinliklerin yapılması bu çalışmayı desteklemektedir. Kırıcı (2023) yaptığı çalışmada okul öncesi çocuklarda oyun temelli hareket eğitimi etkinliklerinin algılanan motor yeterlik düzeyleri üzerine etkisini belirlemeyi amaçlamıştır. Sonuç olarak araştırmanın bulguları 8 haftalık oyun temelli hareket eğitimi etkinlikleri programının

okul öncesi çocuklarda algılanan motor yeterliği üzerinde etkili olduğunu göstermiştir. Bu araştırmalardaki oyun ve etkinliklerin öğrencilerin başarı düzeylerine olumlu etkisi bu araştırmayı desteklemektedir.

KAYNAKÇA

- Agay, D. (1981). TeachingPiano I. Yorktown Music Press. İnc.
- Akkoyunlu, B. (2007). Anne baba öğretmen kaynak kitabı. Ankara: Asil Yayınları.
- Aksoy A, Çiftçi Dere H.(2019). Erken çocukluk döneminde oyun. Ankara: Pegem.
- Ali, F. (1987). *Müzik ve Müziğimizin Sorunları*. İstanbul: Cem Yayınevi.
- Aral, N., Gürsoy, F. ve Köksal, A. (2001). Okul öncesi eğitiminde oyun. Ankara: YaPa Yayın
- Aslan M. Ö.(2013). Anaokuluna devam eden çocukların oyun davranışları ve oyunlarında ortaya çıkan zorbalık davranışlarının incelenmesi (Doktora Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü; Ankara.
- Atay, T. (2018). Eğitsel Oyunlarla Desteklenen Öğretimin Öğrencilerin Akademik Başarılarına, Fen Bilimleri Dersine Yönelik Tutumlarına ve Bilgilerin Kalıcılığına Etkisi. Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sos. Bil. Ens. Hatay.
- Bastien, J. W. (1973), How ToTeachPianoSuccessfully. California: Neil A. Kwo Music Company.
- Başal, A. H. (2007). Geçmiş Yıllarda Türkiye’de Çocuklar Tarafından Oynanan Çocuk Oyunları. Uludağ Üniversitesi. Eğitim Fakültesi Dergisi. Sayı:20. s. 243-266.
- Başaran, İ., E. (1996). Türkiye Eğitim Sistemi. (2. Baskı). Ankara: Yargıcı Matbaası.
- Baymur, F. (1978). Genel Psikoloji. İstanbul: İnkılap ve Aka Basımevi.
- Bekan, T.(2019). Okul Öncesi Dönemde Piyano Eğitiminde Karşılaşılan Problemler İle İlgili Öğretmen Görüşleri. Yüksek Lisans Tezi. Pamukkale Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Denizli.
- Bozan N.(2014). Okul öncesi eğitimde oyunun öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü; Erzurum.
- Choksy, L., Abramson, R. M., Gillespie A. E., Woods D., York, F. (2001). *Teaching music in the twenty-first century*. New Jersey: Prentice Hall.
- Christie, J. F., Roskos K. A. (2009). Play’sPotential İn EarlyLiteracy Development. Encyclopedia On EarlyChildhood Development.

- Çankaya, Ö. (2012). *Bilgisayar oyunlarının okul öncesi eğitiminde kullanılmasının bazı matematiksel kavramların öğretimi üzerine etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. İlköğretim Anabilim Dalı. İlköğretim Matematik Eğitimi Bilim Dalı. Erzurum.
- Çevik, D. B. (2007). Müzik öğretim yöntemlerinden, Orff müzik öğretisine genel bir bakış. *Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 9(1), 95-100.
- Çilden, Ş. (2001). Müzik, Çocuk Gelişimi ve Öğrenme. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*. **21**, (1), 1-8.
- Çimen, G. (1995). Okulöncesi Piyano Eğitimi. Filarmoni Sanat, Mart sayısı, syf.18-21.
- Çimen, G. (1995). Piyano Başlangıç Metotlarına Genel Bakış, Mavi Nota Müzik ve Sanat Dergisi. 16. Trabzon: Selva Yayıncılık.
- Çimen, G., Ercan, N., Gökbudak, Z. S., Karakelle, S., Aziz, G., Ekinci, H., . . . Gün, E. (2013). *Piyano öğretiminde pedagojik yaklaşımlar*. Ankara: Pegem.
- Çimen, M. (2016). Gıda Mühendisliğinde Deneysel Araştırmalar İçin Yoğun Olarak Kullanılan Deneme Modelleri. *Ordu Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Dergisi*, 6(2), 59-67.
- Çoban B, Nazar E.(2010). *Okul öncesi eğitimde eğitsel oyunlar*, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Demirova, G. (2008). Piyano eğitiminde gam tekniği üzerine düşünceler. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8 (15), 14-23.
- Demirova, G. Y. (2008). Piyano eğitiminin ilköğretim öğrencilerinin dikkat toplama yetisine etkisi (Doctoral dissertation, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitimin Kültürel Temelleri Anabilim Dalı Güzel Sanatlar Eğitimi Bilim Dalı).
- Dikici, A. (2002). *Orff Tekniği İle Verilen Müzik Eğitiminin Matematik Yeteneğine Etkisinin İncelenmesi*. Ankara Üniversitesi, Doktora Tezi, Ankara.
- Dündar, M. (2003). Müzik Öğretmeni Yetiştirmede Alanda Eğitim. Gazi Üniversitesi. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 23, (1), 59-67.
- Ercan, N. (2008). *Piyano Eğitiminde İlke ve Yöntemler*. Ankara: Sözkese Matbaası.
- Ersoy, K.S. (2010). *Altı Yaş Çocuklarının Piyano Eğitimine Hazırlanmalarında Kullanılan Yöntemlerin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.

- Fidan, N. (2012). Okulda öğrenme ve öğretme. Ankara: Pegem.
- Gasıмова, T. (2010). Piyano öğrenme ve öğretme teknikleri. Atatürk Üniversitesi Güzel sanatlar Enstitüsü Dergisi, 25, 99-106.
- Goodkin, D. (2004). Play, sing and dance, an introduction to Orff Schulwerk. Miami: Schott.
- Gültek B. (2008). Piyano pedagojisi, Neden Piyano Eğitimi, internetten 05.04.2008 tarihinde elde edilmiştir: <http://www.piyanoegitimi.com>.
- Gürgen, E. T. (2006). Müzik eğitiminde yaratıcılığı geliştiren yöntem ve yaklaşımlar. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 7 (12), 81-93.
- Gürgen, E.T. ve Bilen, S. (2006). Müzik Alan Derslerinin Müzik Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Düşünme Becerileri Üzerindeki Etkileri. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 25/3: 325-338.
- Hazar, M. (2000). Beden eğitimi ve sporda oyunla eğitim. Ankara: Tutibay Yayınları.
- Hirsh, K. P. And Golinkoff R. M. (2008). Whyplay=Learning. Encyclopedia on EarlyChildhood Development.
- Huizinga, J. (2010). *Homo ludens*. 4. Baskı. M. A. Kılıçbay (Çev.). İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Işıkdemir, T. (2019).5-6 yaş çocukların piyano eğitiminde karşılaşılan sorunlar ve eğitimci görüşleri. Master'sthesis, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.Denizli.
- Işın, D. (2008). *Okulöncesi müzik eğitiminde uygulanan Orff yaklaşımının 5-6 yaş grubundaki çocukların ritimsel becerilerine etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Kadim, M. (2012). *Okul Öncesi Öğretmenlerinin Oyun Öğretimine Yönelik Özyeterliklerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Kalyoncu, N. (2006). “Türkiye’de Orff-Schulwerk Uygulamaları Abant İzzet Baysal Üniversitesi Örneği”. *Yaratıcı Drama Dergisi*. 1/2: 89-104.
- Karahan, Ç. (2021). Oyunlarla Piyano Eğitim Seti-Beste Yapmayı Öğreniyorumj.İstanbul
- Karahan, Ç. (2021). Oyunlarla Piyano Eğitim Seti-İlk Bestem. İstanbul
- Karahan, Ç. (2021). Oyunlarla Piyano Eğitim Seti-Nota Kartları. İstanbul

- Kasap, B. (2005). Suzuki piyano okulu metodu. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(10).
- Kasap, B.T. (2005). Suzuki Okulu Metodu. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, cilt.6, sayı.9, sayfa.115-128, Malatya.
- Kırcı, Y. N. (2023). *Okul öncesi çocuklarda oyun temelli hareket eğitimi etkinliklerinin algılanan motor yeterlik düzeyleri üzerine etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Koçyiğit, S. Tuğluk, M , Kök, M . (2010). Çocuğun Gelişim Sürecinde Eğitsel Bir Etkinlik Olarak Oyun. Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi, 0 (16), 324-342.
- Kuşçu, Ö. (2010). *Orff-Schulwerk yaklaşımı ile yapılan müzik etkinliklerinin okul öncesi dönemdeki çocuklarının dikkat becerilerine etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Kuşçu, Ö. ve Kayılı, G. (2018). *Orff temelli müzik eğitimi programının anaokulu çocuklarının sosyal becerilerine etkisi*. Uluslararası IV. Çocuk Gelişimi Kongresi 22-24 Temmuz 2018 (s. 995-1003). Hacettepe Üniversitesi.
- Modiri, I. G. (2009). *Okul öncesi dönemi 60-72 aylık çocuklar için çoklu zeka kuramına göre düzenlenmiş bir müzik eğitimi ve bireysel enstrüman eğitimi programı geliştirilmesi: piyano eğitimi örneği*. Yayınlanmamış doktora tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Molla, M. (2002). *Çocukların Erken Piyano Eğitimi Üzerine Bir Araştırma*. Sanatta Yeterlilik Tezi, Mimarşinan Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü.
- Özdemir, N. (2006). Türk çocuk oyunları. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Özdoğan, B. (2004). Çocuk ve oyun. 4. Baskı. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Özerdem, D. M., & Yıldız, G. (2018). Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Sanat Kursu Merkezlerinde Piyano Eğitimi Veren Müzik Öğretmenlerinin 5-6 Yaş Grubu Çocukların Piyano Eğitimine İlişkin Görüşleri. 2. *Uluslararası Eğitim Araştırmaları ve Öğretmen Eğitimi Kongresi'nde sunulan bildiri*. Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın.
- Öziskender, G. ve Güdek, B. (2013). Orff yaklaşımı ile yapılan okul öncesi müzik eğitiminin öğrencilerin sosyal becerilerinin gelişimine etkileri. *Turkish Studies*

- International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(3), 213-232.
- Öziskender-Flinn, G.(2020). *Hareket ve oyun temelli yapılan müzik eğitiminin zihinsel yetersizlikten etkilenmiş öğrencilerin müzikal becerilerine etkisi*. Doktora Tezi. On Dokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Samsun.
- Özmen M.(2019). *Ortaokul öğrencilerinde dijital oyun bağımlılığı düzeyinin yordanması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Poyraz, H. (2003). *Okul öncesi dönemde oyun ve oyuncak*. (2. basım). Ankara: Anı Yayıncılık. Ankara.
- Sak Brody, Z. (2016). “Suzuki Yetenek Eğitimi” felsefesine kısa bir bakış. *Sanat ve Tasarım Dergisi*, 6 (1), 79-88.
- Sevinç, M. (2004). *Erken Çocukluk Gelisimi ve Eğitiminde Oyun*.İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Şen, Y. (2006). Okul öncesi dönemde çocuğun gelişiminde müziğin önemi. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(1), 337-343.
- Tanilli, S. (1988). *Nasıl Bir Eğitim İstiyoruz*. İstanbul: Amaç Yayınevi.
- Thomas- Lee, P. M. (2003). *Piano pedagogy for four- and five-year-olds: an analysis of selected piano methods for teaching preschool children*, Athens, Georgia.
- Thompson, J. (2005). *John Thompson's Easiest Piano Course-Part 1-Book Only: Part 1-Book only*. Hal Leonard Corporation.
- Toksoy, A. Ç. ve Beşiroğlu, Ş. (2006). Orff Yaklaşımı Çerçevesinde İlköğretim I. Kademesinde Müzik ve Hareket Eğitime Başlangıç İçin Bir Model Önerisi. *İstanbul Teknik Üniversitesi Dergisi/b: Sosyal Bilimler*. 3/2: 23-24
- Tufan, S. (1997). 4-8 Yaş Grubu Öğrencilerinin Müzik ve Piyano Eğitimi. *Mavi Nota Müzik ve Sanat Dergisi*. 16. Trabzon: Selva Yayıncılık.
- Tufan, S. (2000). *Piyano Eğitiminde Deşifre Çalışmaları*. Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 20, Sayı:3, s.101-104, Ankara.
- Tufan, S. ve Sökezoğlu, D. (2009). *Oyun, Hareket, Dans ve Ritim Yoluyla Müzik Eğitiminin 7-11 Yaş Grubu Çocuk Yuvası Öğrencilerinin Sosyal Gelişimleri Üzerine Etkisi*. 8. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumunda sunuldu, Samsun.

- Türk Halkbilim Dizisi 1. (2009). Geleneksel Kayseri çocuk oyunları ve halk bilimsel incelemesi. Konya: Kömen Yayınları.
- Uçal, E. (2003). *Okul öncesi müzik eğitiminde orff öğretisinin müziksel beceriler üzerindeki etkileri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Uçan, A. (1994). Müzik eğitimi: temel kavramlar-ilkeler-yaklaşımlar ve Türkiye'de Cumhuriyetin ilk altmış yılındaki durum. Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Uçan, A. (1996). İnsan ve Müzik İnsan ve Sanat Eğitimi. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Uçan, A. (1997). Müzik Eğitimi Temel Kavramlar-İlkeler-Yaklaşımlar. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Uçan, A. (2002). Türkiye’de Çağdaş Sanat Eğitiminde Öğretmen Yetiştirme Süreci ve Başlıca Yapılanmalar. Gazi Üniversitesi “1. Sanat Eğitimi Sempozyumu.” Ankara, s.1-23.
- Uçan, A. (2005). *Müzik eğitimi temel kavramlar-ilkeler-yaklaşımlar ve Türkiye’deki durum*. Ankara: Evrensel Müzik Evi.
- Varış, F. (1991). Eğitim Bilimine Giriş. Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Varma, E. (2022). *Orff Schulwerk yaklaşımının 60-72 ay çocukların fonolojik farkındalıklarına etkisinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Edirne: Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Yalçinkaya, T. ve Çağlak S. (1998). Oyun ve Oyuncakların Hareket Gelişime Katkıları. Marmara Üniversitesi. Atatürk Eğitim Fakültesi. Eğitim Bilimleri Dergisi. Sayı:10. s. 319-326
- Yalım, N. (2009). *5-6 yaş çocuklarında matematiksel şekil algısı ve sayı kavramlarının gelişiminde drama yönteminin etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Konya
- Yalhoğlu, D. (2019). *4-6 yaş çocukların piyano eğitiminde kullanılan öğretim yöntemlerine ilişkin uzman piyano eğitimcilerinin görüşleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
- Yamaner F, Çalbıyık M.(2019). Çocuklarda motor gelişim ve oyun. Nobel; Ankara.

- Yıldırım, K. (1995). *Kodaly Yöntemiyle Müzik Eğitimi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Yıldız, H (2002). İlköğretim Birinci Sınıf Öğretmenlerinin Öğrencilerde Dil Becerilerini Geliştirme Yeterliklerine İlişkin Görüşleri. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi* 4 (2011): 50-70.
- Yiğit, E.F. (2000). *Müzik eğitiminde kodâlyemetod'nun rolü*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi İzmir.
- Yücetoker, İ. (2009). *Müzik eğitimi anabilim dalı piyano öğretim elemanlarının ve öğrencilerinin mevcut piyano eğitiminin durumuna ilişkin görüşleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Konya

EKLER**EK-1. Kazanım Değerlendirme Formu**

KAZANIMLAR	Hiç (0)	Kısmen (1)	Tam (2)
1-Duruş ve tutuşu sergiler			
2-Nota değerlerini uygular			
3-Sol ve fa anahtarını uygular			
4-Parmak numaralarını uygular			
5- $\frac{3}{4}$ ölçüye uygun çalar			
6-Sus işaretlerini uygular			
7- Bağ işaretini uygular			

EK-2. Haftalık Ders Planı

Piyano Dersi Ders Planı (1. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 20/03/2023
Kazanım: 1-Duruş ve tutuşu sergiler. 2-Nota isimlerini ve nota değerlerini bilir. 3-Orta do notasının yerini bilir. 4-Sol ve fa anahtarını bilir.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi Öğretmen öncelikle duruş ve tutuşu gösterir. Daha sonra siyah ve beyaz tuşlara dikkat çeker. Öğretmen 2'li siyah tuşun solundaki notanın do olduğunu söyler ve öğrencinin de diğer do notalarını bulmasını ister. Sonra nota isimlerini söyler ve öğrencinin tekrar etmesini ister. Öğretmen son olarak sol ve fa anahtarını öğretir.		

Piyano Dersi Ders Planı (1. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 20/03/2023
Kazanım: 1-Duruş ve tutuşu sergiler. 2-Nota isimlerini ve nota değerlerini bilir. 3-Orta do notasının yerini bilir. 4-Sol ve fa anahtarını bilir.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, oyun kartları		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Öğretmen öncelikle duruş ve tutuşu gösterir. Daha sonra siyah ve beyaz tuşlara dikkat çeker. Öğretmen 2'li siyah tuşun solundaki notanın do olduğunu söyler ve öğrencinin de diğer do notalarını bulmasını ister. Sonra nota isimlerini söyler ve öğrencinin tekrar etmesini ister. Öğretmen sol ve fa anahtarını öğretir. Tuşları öğreniyorum oyunu yaptırılarak tuşların yerlerinin öğrenilmesi pekiştirilir. Tuşlarla ilgili boyama yaptırılır ve son olarak koşu yarışı oyunu oynatılır. Koşu Yarışı Oyunu Nasıl Oynanır? Beyaz kartlar karıştırılarak ters çevrilir. Nota değeri daha büyük olan kartı çeken oyuna başlar. Büyük kartı çeken oyuncu, çekilen karttaki vuruş değeri kadar adım atar. Çekilen kart, diğer kartlarla birlikte karıştırılarak ters çevrilir. Nehirdeki yeşil taşlara gelindiğinde, taşın üzerindeki vuruş değeri kadar (kart çekmeden) ileri adım atılır. Kırmızı taşlara gelindiğinde, taşın üzerindeki vuruş değeri kadar (kart çekmeden) geri adım atılır. Yıldızaya gelen oyuncu bir kart daha çeker. Karadeliğe gelindiğinde oyuncular yer değiştirir. Köprüye ulaşan oyuncu sadece sarı kartlardan çeker. Tekrar işareti (Röpriz): Köprünün üstüne geri dönülür. Sus İşareti: Hamle yapmadan bir el beklenir. Bitiş çizgisine ilk ulaşan oyunu kazanır.		

Piyano Dersi Ders Planı (2. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 27/03/2023
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Kazanım: 1-Ölçü çizgisini bilir. 2- Parmak numaralarını bilir. 3- Birlik, ikilik ve dörtlük notaları tanır.		
Araç-Gereçler : Piyano, piyano metodu, kağıt, kalem		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi Öğretmen öncelikle ölçü çizgisini anlatır. Daha sonrasında parmak numaralarını öğretir. Son olarak Birlik, ikilik ve dörtlük orta do notasını anlatır ve çaldırır.		

Piyano Dersi Ders Planı (2. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 27/03/2023
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Kazanım: 1- Ölçü çizgisini bilir. 2- Parmak numaralarını bilir. 3- Birlik, ikilik ve dörtlük notaları tanır.		
Araç-Gereçler : Piyano, piyano metodu, kağıt, kalem, oyun kartları		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Öğretmen öncelikle ölçü çizgisini daha sonrasında parmak numaralarını anlatır. Son olarak Birlik, ikilik ve dörtlük orta do notasını anlatır ve çaldırır. Oyun olarak körebe ve soru cevap oyunu oynatılır. Büyük kartlar soru kartlarıdır. Küçük kartlar ise cevap kartlarıdır. Öğretmen, öğrencinin yaş ve algı seviyesine göre bir soru kartı seçer. Öğrenci, karttaki soru işareti (işaretleri) olan yere (yerlere), hangi notanın (notaların) geleceğini, nota vuruş değerlerine göre bulmaya çalışır. Cevap kartlarını kullanarak cevap verir.		

Piyano Dersi Ders Planı (3. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 03/04/2023
Kazanım: Her iki elde de ikili aralıkta eser çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano ve piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi Öğretmen sırayla tren, gel keyfim gel ve yaşlı cücelerin marşı adlı eserleri çaldırır.		

Piyano Dersi Ders Planı (3. Hafta)
Sınıf : Beş Yaş Süre : 30 dk Tarih: 03/04/2023
Kazanım: Her iki elde de ikili aralıkta eser çalar.
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma
Araç-Gereçler : Piyano, oyun kartları, piyano metodu
Öğretme-Öğrenme Süreci
Oyunlu Piyano Dersi Öğretmen sırayla tren, gel keyfim gel ve yaşlı cücelerin marşı adlı eserleri çaldırır. Körebe oyunu oynatılarak notaların yerlerine dikkat çekilir. Öğretmen, seçtiği karttaki renkli tuşu, siyah tuşlara göre tarif etmesini ister. Öğretmen: “Do tuşu nerede? Tarif et.” (İlk oyunda öğrenci karta bakarak tarif edebilir.) İpek: “İki siyah tuşun solunda.” Öğretmen her kart için farklı bir soru sorar: “Üç farklı do çal.” “En kalın do’yu çal.” “En ince do’yu çal.” “Piyanonun ortasındaki do’yu bul ve çal”. Not: Öğrenci gelişim gösterdiğinde soru tipi “Do tuşu nerede?” yerine; “iki siyah tuşun solunda hangi tuş var?” şeklinde değiştirilir.

Piyano Dersi Ders Planı (4. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 10/04/2023
Kazanım : 1- $\frac{3}{4}$ 'lük ölçü birimini uygular 2- Noktalı ikilik notayı çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi Öğretmen $\frac{3}{4}$'lük ölçüyü ve noktalı ikilik notasını anlatır. Mi notasını öğretir. Son olarak eserleri çaldırır.		

Piyano Dersi Ders Planı (4. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 10/04/2023
Kazanım : 1- $\frac{3}{4}$ 'lük ölçü birimini uygular 2- Noktalı ikilik notayı çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, oyun kartları, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Öğretmen $\frac{3}{4}$'lük ölçüyü ve noktalı ikilik notasını anlatır. Mi notasını öğretir. Eserler çaldırır. 5'te 5 oyunu oynatılarak kedi notalarına dikkat çekilir. Kedi notası kartları ters çevirilerek karıştırılır ve öğrenci kedi notalarından bir kart seçer.Seçilen karttaki notayı 1. ölçüye yazar ve kart diğer kartlarla birlikte tekrar karıştırılır.Öğrenci tekrar kart çeker.Farklı bir nota gelirse 2. ölçüye yazar. Aynı nota tekrar gelirse bir canı gider. Amaç: Beş notanın hepsini beş ölçüye de yazabilmektir.		

Piyano Dersi Ders Planı (5. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 24/04/2023
Kazanım : Her iki elde de 3'lü aralık çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi		
Yukarı ve Aşağı Marşı ve Neşeli Tempo eserleri çaldırılır.		

Piyano Dersi Ders Planı (5. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 24/04/2023
Kazanım : Her iki elde de 3'lü aralık çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, tablet bilgisayar, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Yukarı ve Aşağı Marşı ve Neşeli Tempo eserleri çaldırılır. 5'te 5 oyunu oynatılarak köpek notalarına dikkat çekilir. Köpek notası kartları ters çevirilerek karıştırılır ve öğrenci kedi notalarından bir kart seçer. Seçilen karttaki notayı 1.ölçüye yazar ve kart diğer kartlarla birlikte tekrar karıştırılır.Öğrenci tekrar kart çeker. Farklı bir nota gelirse 2. ölçüye yazar. Aynı nota tekrar gelirse bir canı gider. Amaç: Beş notanın hepsini beş ölçüye de yazabilmektir.		

Piyano Dersi Ders Planı (6. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 02/05/2023
Kazanım : 1-Sol elde 4'lü aralık çalar. 2-Sağ elde 3'lü aralık çalar		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem,piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunsuz Piyano Dersi Sol elde sol notası öğretilir. Çanlar ve Komik Suratlar adlı eserler çaldırılır.		

Piyano Dersi Ders Planı (6. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 02/05/2023
Kazanım : 1-Sol elde 4'lü aralık çalar. 2-Sağ elde 3'lü aralık çalar		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Sol elde sol notası öğretilir. Çanlar ve Komik Suratlar adlı eserler çaldırılır. Tuşları öğreniyorum oyunu yapılarak tuşların yerlerine dikkat çekilir. Büyük kartlar soru kartlarıdır. Küçük kartlar ise cevap kartlarıdır. Öğretmen, öğrencinin yaş ve algı seviyesine göre bir soru kartı seçer. Öğrenci, karttaki soru işareti (işaretleri) olan yere (yerlere), hangi notanın (notaların) geleceğini, nota vuruş değerlerine göre bulmaya çalışır. Cevap kartlarını kullanarak cevap verir.		

Piyano Dersi Ders Planı (7. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 08/05/2023
Kazanım : 1- Birlik, ikilik ve dörtlük sus değerlerini uygular. 2- Sağ elde fa notasını çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, tablet bilgisayar, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi Öğretmen Sus (es) işaretlerini öğretir. Sağ elde fa notasını öğretir. Daha sonra Bir Üflesem Düşersin, Kilise Orgu ve Yankee Doodle eserlerini çaldırır.		

Piyano Dersi Ders Planı (7. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 08/05/2023
Kazanım : 1- Birlik, ikilik ve dörtlük sus değerlerini uygular. 2- Sağ elde fa notasını çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, tablet bilgisayar, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Öğretmen Sus (es) işaretlerini öğretir. Daha sonra Bir Üflesem Düşersin, Kilise Orgu ve Yankee Doodle eserlerini çaldırır. Soru cevap oyunu oynatılarak notaların değerleri öğretilir ve pekiştirilir. Büyük kartlar soru kartlarıdır. Küçük kartlar ise cevap kartlarıdır. Öğretmen, öğrencinin yaş ve algı seviyesine göre bir soru kartı seçer. Öğrenci, karttaki soru işareti (işaretleri) olan yere (yerlere), hangi notanın (notaların) geleceğini, nota vuruş değerlerine göre bulmaya çalışır. Cevap kartlarını kullanarak cevap verir.		

Piyano Dersi Ders Planı (8. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 15/05/2023
Kazanım : Uzatma bağı işaretini bilir ve uygular.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, tablet bilgisayar, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi Öğretmen Pamuk Toplayan Amca ve Dvorak'ın Yeni Dünya Senfonisinden Bir Tema eselerini çaldırır.		

Piyano Dersi Ders Planı (8. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 15/05/2023
Kazanım : Uzatma bağı işaretini bilir ve uygular.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, tablet bilgisayar, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Öğretmen Pamuk Toplayan Amca ve Dvorak'ın Yeni Dünya Senfonisinden Bir Tema esrelerini çaldırır. Kalplerle toplama oyunu oynatılır. Öğretmen balonları gösterir. Öğrenci balonun içindeki kalpleri toplayarak toplam kaç vuruş olduğunu bulur. Kalpli nota kartlarını kullanarak cevap verir. Notaların değerleri pekiştirilir.		

Piyano Dersi Ders Planı (9. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 22/05/2023
Kazanım: 1- Sağ elde 5’li aralık çalar. 2- Sol elde 4’lü aralık çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, kağıt, kalem, tablet bilgisayar, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi Öğretmen Borazan adlı eseri çaldırır.		

Piyano Dersi Ders Planı (9. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 22/05/2023
Kazanım: 1- Sağ elde 5’li aralık çalar. 2- Sol elde 4’lü aralık çalar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, piyano metodu, oyun kartları		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Öğretmen Borazan adlı eseri çaldırır. Körebe oyunu oynatılarak notaların yerlerine dikkat çekilir. Öğretmen, seçtiği karttaki renkli tuşu, siyah tuşlara göre tarif etmesini ister. Öğretmen: “Do tuşu nerede? Tarif et.” (İlk oyunda öğrenci karta bakarak tarif edebilir.) İpek: “İki siyah tuşun solunda.” Öğretmen her kart için farklı bir soru sorar: “Üç farklı do çal.” “En kalın do’yu çal.” “En ince do’yu çal.” “Piyanonun ortasındaki do’yu bul ve çal”. Not: Öğrenci gelişim gösterdiğinde soru tipi “Do tuşu nerede?” yerine; “iki siyah tuşun solunda hangi tuş var?” şeklinde değiştirilir.		

Piyano Dersi Ders Planı (10. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 29/05/2023
Kazanım : Her iki elde beşli, sıralı ilerlemeleri yapar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, piyano metodu		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Piyano Dersi		
Öğretmen Row, Row (Kürek Çekelim), Asya Faytonu adlı eserleri çaldırır.		

Piyano Dersi Ders Planı (10. Hafta)		
Sınıf : Beş Yaş	Süre : 30 dk	Tarih: 29/05/2023
Kazanım : Her iki elde beşli, sıralı ilerlemeleri yapar.		
Öğretim Yöntemleri : Anlatım , gösterip yaptırma		
Araç-Gereçler : Piyano, piyano metodu, oyun kartları		
Öğretme-Öğrenme Süreci		
Oyunlu Piyano Dersi Öğretmen Row, Row (Kürek Çekelim), Asya Faytonu adlı eserleri çaldırır. Soru cevap ve koşu yarışı oyunlarıyla nota değerleri ve suslar pekiştirilir. Koşu Yarışı Oyunu Nasıl Oynanır? Beyaz kartlar karıştırılarak ters çevrilir.Nota değeri daha büyük olan kartı çeken oyuna başlar.Büyük kartı çeken oyuncu, çekilen karttaki vuruş değeri kadar adım atar.Çekilen kart, diğer kartlarla birlikte karıştırılarak ters çevrilir. Nehirdeki yeşil taşlara gelindiğinde, taşın üzerindeki vuruş değeri kadar (kart çekmeden) ileri adım atılır. Kırmızı taşlara gelindiğinde, taşın üzerindeki vuruş değeri kadar (kart çekmeden) geri adım atılır. Yıldıza gelen oyuncu bir kart daha çeker. Karadeliğe gelindiğinde oyuncular yer değiştirir. Köprüye ulaşan oyuncu sadece sarı kartlardan çeker. Tekrar işareti (Röpriz): Köprünün üstüne geri dönülür.Sus İşareti: Hamle yapmadan bir el beklenir. Bitiş çizgisine ilk ulaşan oyunu kazanır.		